

جلط ستر است کشیدن و شمشیر از نیام کشیدن من غیر المصادره
محرط زن سپر باب الجیم مع الطاء من المصادره محط
پردن خیزیدن چشم جوط بازداشتن جط کفاح کردن
جوط بتکبر رفتن من غیر المصادره جفظ سطر جفاظ بخلق
جواظ مرد سطر و متکبر در رفتار کما قال البنی علیه السلام اهل
المنار کله جفلی و جواظا جظ انکه کناره چشم او بدرآمده باشد
و نام شخصی است جفعاظ انکه در وقت طعام خوردن چشم
گیرد جلجناظ انکه بسیار موی بر تن او باشد باب الجیم
مع العین من المصادره جوع کرسنه شدن جوع بریدن
لب و کوشش و پینی و دست و بدغه اندن جذع شود
را بی علف کدداشتن و گرفتن و مالش کردن جرع
انک اندک خوردن شراب و آب جرع قطع فست
کردن و بریدن و ناست کپاشدن و حریص کشتن جلع
کشاده شدن لب جنانکه دندان ظاهر شود و کم حیا شدن
و جامه برکندن جماع کائیدن من غیر المصادره جبارع
زن کوتاه و تیری که بردارد و پیکان ندارد جذع و جنت
خنا و غیزه جذوع جسمع او جسمع حریص جمع کرد کرده
خزما ی زبون و بمعنی همه دشت دست و سکر جماع
کروی که از قیال متفرقه باشند جذع نو و شتر چهار ساله

که پادشاه پنجم سال نهاده باشد و کاه و دوساله که پادشاه
 نهاده باشد و کوه سفند یک ساله که پادشاه دوم نهاده باشد و شتر
 بکنده در حدیث چیزی و شیر در نده و زمانه جذاع جمع او
 خورشید بزرگ سینه جلنفع شتر سطر جناذع اوایل هر چیز
 و سگای و حشرات زمین مثل سوسمار و موش و مار و امثال
 آن و ذات الجناذع حادثه زمانه را گویند جازع جوی که در
 زیر رز و انگور میزنند جزع مهره است سیاه رنگی
 و قیل خر مهره است مخصوص گردش و ذناب جمع و عجایب جمع
 درشت و تنک جمع مطلق زمین را هم گویند و شتر
 او از کهنه را هم گویند جامع فراهم آورنده و ماده غری که ادل را
 باشد جزوع زاری کنند جادع برنده باب الحیم
 مع الفاد من المصادر حلف کل را به پیل و امثال آن فرا
 گرفتن و بریدن و ازین برکندن جفت میل کردن جفوف
 و جفاف خشک شدن جفت برکندن و انداختن جفاف سید
 و لو بک جاه جفت شناختن و نقصان شدن و طرف
 داری کسی کردن جفت نازیدن مرد بر زبانه مرتبه خود
 جفت بکبر کردن جفت کس کردن مرغ بال خود را تا ببرد جفت
 بریدن و بشتاب رفتن و کس ترایدن مرغ بال خود را
 تا ببرد جفت تمام بدر بردن و تمام گرفتن چیزی را و کل بیت

از زمین برکندن جراف کراف کفشن جراف ترس رسیدن
مکس و انداختن من غیر المصادر جفیف گیاه خشک
جواف یکنوع ماهیت جوف فراخ و کاواک جزئی جفیف
جشها، مردکان و ادجمع جیفه است جفت همه و مردم بسیار
و علفات سگوفه و دولوی که از خیک باشد جفاد کو تاه سطر
جحف جفاد سخت و زمین بلند جفد قبر و گیاه و نوعی است
از شراب جفاد مکان مرغ جارف طاعون جرف و جرف
مکانی که از اسیل شکافته باشد و جوی کرده جرف بالفتح
نشانه که بر ران شتر کنند جحاف بدر برینده و مرکب عام و
در دیت مخصوص که آدمی را طاری شود و سیلی که هر
طرف رود جراف تمام بدر برینده و نوعی از کیل بزرگ را هم
جراف گویند جلف خم خالی و ظرف جزئی و پوست کنده شده
دبی سرد پست دبی پا و مرد جفا کنند جلوب جمع اوجان
خشک جوف شکم و اندرون و زمین مناک و دشت باب
الجیم مع القاف من المصادر جرق فروریزیدن موی من غیر
المصادر جرمون نوعی از کفش است که آنرا سرموزه گویند
جوسن کو شک و برج حصار جلق بالکسر نام موضعیت در
شام جوالق و جوالق جوال جوالق و جوالق جمع او و این
فارسی است معرب جوق کرده باب الجیم مع الکاف من غیر المصادر

و جحفک سطر باب الجیم مع اللام من المصادر جبل آفریدن
 جدال بالکسر و الفتح با کسی و اکا ویدن بدشمنی و دشمنی کردن جدل
 سزا از حکم بتافتن جبل سبکون میم جرشش که اخشن جزال بریدن
 درخت یا جزل بریدن محل انداختن جفل شتاب کردن جول گشت و
 طوف کردن جل بزرگ شد و برچیدن کما قال جللتہ یعنی جسته جلول
 جلادطن کردن جلال سخت بزرگ شدن جبل کردن و کردانیدن
 و نام نهادن کقولہ تعالی و جعلوا الملائکة الذین عباد الرحمن انا
 ای سمود و معنی آفریدن هم آمده است قوله تعالی و جعل الظلمات
 و النور ای خلق جدل شاد شدن هبل ناداشتن جمال نیکو
 من غیر المصادر و جبل کوه جلیل بزرگ و کیا هستی اجل بزرگترین و کل
 و جل اسپ جلیل بزرگ قد و جهت و کار آسان و جلیل بالضم کارا
 بزرگ جیحل سنگ بزرگ جحفل سنگ و بزرگ قدر جحفل سطر
 جمال زهر قاتل جحفل سبک چیست جزیل و جزل بسیار و محکم
 بزرگ و روان و فصیح و جزل همیه خشک بزرگ را هم گویند
 جیل نیکو و پد که اخته جمال شتر بان جمال بضم جیم بغایت
 نیکو جزل بنیان و پنج جزل و جزل سنگ جزل شتر ستر
 جفل ابر جفال شیم بسیار و آنچه او را میل برده باشد جیریل و جیریل
 جیریل و جیریل نام فرشته معروف که رسول حضرت کردار
 است جل بادبان جلون جمع او جل باریک و ساق کندم

و بوی که بریده باشند خلل بزرگ جیل سطر جیل کوشک بزرگ جو
دقح بزرگ جیل مانند بلخ مرغی است و خیک بزرگ و جیل رانیز کوسید
جیل فربه قوی جدال نوعیت از خرما جادل شتر کره که در بی مادر توان
رفت و چیز سخت جدیل مهاري که از پوست تافته باشند
جیل سکستان جریال شراب و رنگ آن جرز و جریال کوتر
وزهر جبال رکوبی که بآن دیک از سرتش بردارند تا دست
نشوز جیل جمع او جابل برانگیزت جریال بالکسرنگ سرخ جیل بالفتح
درختای خورد خراجیل باضم پای مزد و کار نیک و جلد جیل و جیل
جیل کرده خلق و بمعنی بسیار هم آید جیل سخت نادان جبال جمع
جیل شتر ز جبال و جایل جمع او جابل رمه شتر جیل زنگو لما که بر شتر
داسب بندند جلا جیل جمع او جمل بتنهید میم ریمان ستر
جیل بضم تین حملها جلد سک و سکستان جیل کیل و صنفی از
آدم و غیر آن کما یقال جیل من الناس ای صنف منم جیل کفار
جیل موی بسیار و نرم جلد عضو جلد جمع او جلد بفتح
قوت و دانه قوی که بر خورنده باشد جلد جوی خورد جلد جمع
جل آنچه پیدا شود از سر کوه جاذل چیز ملج و مکان بلند جردل
سک جیل عقل و رای و کناره بابه باب الجیم مع الیم من المصا
حسب نوم بر سینه خفتن مرغ و آدی و مملک شدن جم شدن
و بر کردن پمانه جام کرد آمدن و بر کردن و بسیار کردن و بسیار شدن

هجوم بسیار شدن آب جابه و نزدیک شدن جام اسوده شدن
 و از ماندگی بدر آمدن آب و یغری کردن آب جدم و حلم بریدن
 و معنی جرم بعلت جزام معلول شدن حجم چشم و اکشودن جرم بزه
 کنه کردن جرم کسب کردن و بریدن و بار بر نهادن و سزا دار آمدن
 و حق آوردن و ساکن کردن حرف و آرزوی گوشت داشتن حجم
 آرزوی طعام داشتن جرم بزور بر کار سختی داشتن من غیر المصادر جرم
 جرم بسیار و جمع شدن جام قبیلها جرم قوی انداز و شخص عجم جرم سام علة
 بر سام جرم نام قبيله است جرم شتر سطر و قوی جرم جسام
 بزرگ تن جام بالکسر جمع جرم است جرم مرد کوتاه و سطر و قوی حلم
 آنچه با و چیزی را ببرند هجوم جابه پراک جرم کیا هیست جرم نام
 جرم شخص خورد و بدن لاغر جرم مرد سخت بر و مرد سخت خورنده جرم
 سخت خورنده جرم آنکه مرد و پهلوی او بر آما هیده باشد جرم بخلق
 جرم کلاره چشم او بر و آمده باشد جرم بزرگ مرد شیر درنده
 جرم زشت روی جام ابروی آب هجوم نا توان جرم زشت و
 دوزخ و آتش دوزخ جهنم جابه زرف جام جایی سخت کرم
 جام نوعیت از در چشم حجم دوزخ و آتش قوی جام کابو
 ای سکا جرم کوتا مان جرم جابه و کزیر و لاجرم یعنی تعادلی
 شبه و نا جاردنی محال باشد جرم کرم جرم جامی کرم جرم رنگ
 و آواز و تن جرم با و خوزه و متپله است جرم پنج هر چیزی

جریم خرماد استند خرماد جرم جمع او چشم بوزن چشم کرانی چشم
بختن سینه شتر و نام قبله است باب الجیم مع النون کن
المصادر جنین و جن بدل شدن جنون دیوانه شدن و از
کردن گیاه و بسیار شدن آواز مکس و نشاط کردن مکسان آواز
و شب در آمدن و تاریک شدن جولان کردن و سیر کردن
جان در آمدن شب جن دیوانه شدن جن دفن کردن جری
روان شدن جن بد غذا شدن جرن و جرون نرم شدن من
غیر المصادر جن پیر جن قبر جنین دفن کرده شده و بچه که در
شکم مادر باشد جران سوراخ و مقام جنری جوزان تیر درختها
و جوبها که در خانه اندازند و او جمع جازست جحشان خرکه
کان و او جمع جحش است جذعان جمع جذع است جن بری و دل
جان و جان مار سفید و بری و پدر بریان و البیس جان بالعه
دل و کبر جمی هشتها و او جمع جنه است جان بدل جو خان
و جرن و جرن موضعی که خرماد را در آنجا خشک کنند جنین استخوان
سینه جنان جمع جیان صحرا جردان آنکه دست بر سر طعام نهند
تا کسی نخورد جان جامه ساییده و ریزه کهنه و بچه مار و راه کهنه
خراب شده جن بلک چشم و روزا بر جلجان کشتیز جیون رودخانه
ایست در بلج جیون رودخانه است در شام جرن زمین است
جرن کردن شتر جرن جمع جران شتراب جوش نره و سینه و سینه

چیزی جوایش جمع اوجان کوهیا نقره چمن سپه تاو او جبه است چون
سفید و معنی سیاه هم کوبه جلیان دانه اسیت مانند مانند ماش که از
جلی هم کوبیده بشد بید لام جولان ناله ها خور و زبون مثل کوسفند و بز و بچه
و شتر جولان بسکون و او نام کوبی است جیدان آن دور و زریاده از دهم
اول ماه و شب و روز جو عان کر سینه جلدان شا و جتمان با ناهشده و جتمان
تن جاتین بر سینه و زخفکان و هلاک شده کان لی حس و حرکت شده کان
جفان کاهها و بزرگ و شاهها و زبیران همایکان و کهنایان جبر آن
نام شه نیست جردان ایرجوزان این مویها و او جمع جرد است
جیدان دور و زریاده جریان جمع جریب است یعنی مقدارهای
زمین و غیر آن جریان بضم را و تشدید با طر صفت که شمشیر با
علاق در آن هستند و کریبان برهن جین پشانی باب
الجمیم مع الواو من المصادر جبه و نوا نشستن جزد و از کسی
چیزی خواستن جزد و مقهور کردن من غیر المصادر جوه و او
بجه سبع و بجه سک و خیار خور و هر چه خورده باشد باب
الجمیم مع الهاء من المصادر جبه پشانی زدن و زرد آب و
آمدن و کسی را بجز از کاری و او نشستن جمله ریک از جایی
دور کردن جمله بفتحین موی شش سر و زدن من غیر المصادر
جابه پشانیها و در سپها و کروما جلاه کنار مار و دخانه و او جمع
جابه است جابه روی و قدر و منزلت جابه ای آب رود

شود و او اسم فعلت مستعمل برای راندن شتر باب
 الجیم مع الیا من غیر المصادر جانی جوگر کنندگان و قرار ناکثر
 بجای خود و مرد زبون و ناکس نی وجود جاری روان جلی استخوانها
 جدی الکه جدی بزغال و نام بر حبیب از بروج آسمان جلدی کار
 سخت و شتر قوی و شتاب و اپی حوضها و از پنجاست قول حق تعالی و جفان
 کالجواب جلا ذی درختها خورد جوئی فراخ اندر و جوئی بالضم نو
 از ما هیست جاذی الکه بر طرفها انکشت پالیند و باشند
 بر زمین نهند و مرد کوتاه دست جیای سینها و مرغان و سینها
 کشیتها و اد جمع جو هو است جظری مرد درشت خوی و سطر
 جهوری بلند آواز جی جیده و جیدنی جی بری جشی شمشیر و زره
 بان جشی بالضم و جشی بالکسر بز انوشینندگان جری یکنوع ماهی
 جری و کیل و بول جوی کشیتها و کنیزکان جادی زعفران جادی
 بتخفیف الکه سوال کنند که با و احسانی کنند جوی نام کویت
 جاسی سخت آواز در اصل جاسی بوده است هموز اللام جاس
 مرد بزرگ جانی که کار و چیننده کتاب الحاء باب
 الحاء مع الالف من المصادر جبا و جبا بالضم و الکسر بخش کردن
 جبا در حرص انداختن جبار راندن شتر خطا کف دست بر
 جبری زدن و دفع کردن حلا نخاع کردن و پوست واکردن جدا
 چسپیدن و کرد ایندن و پناه بردن و یاری کردن جی حریص شدن

و ملازم شدن و کمان بردن حیاء خواندن کوسفند و غیر آن
 حمیزی آشتی کردن حشی زیاده شدن حفی و حفا، سوده شدن
 سم ستور و بای برهنه و سوده شدن بای از بسیاری برنگ آمدن
 حی کرم شدن جری سزاوار شدن حزاء جمع کردن شتر و آب دادن
 شتر من غیر المصادر حیاء فراخی سال و باران حیاء، فرج و زهد
 شتر حواء خانه پشیمین عرب حماء و حمو پدر شوهر و پدر زن
 و خویش شوهر و خویش زن حصی و حصبا سکر و قهر، زنی
 سنج رنگ و مقصوره رنگ سرخ و عجب و نو حما بالکسر فدا و طلا
 مناج حماء کل متغیر شده حامع او حنادل و ناحیه جباری نام
 مرغیت که او را نفقه پاکوئین حنا زن خوب شکل حیا
 سوالی که میازی کنند از همدیگر حشو از زمین پر خاک حشا کا، بزه
 حد و آداب و شمال حد با بخش غنیمت حرا کرد بر کرد چیزی حساء
 شور با حقباماده کور خر حقیام و فربه کوتاه حوثا، جگر حو حاجت
 حماوی غایت چیزی حزاء زن تشنه و شتر ماده تشنه و آزاد
 حفرا، کیا هیئت حقیسا زن کوتاه و سبط حوشا درشت پوست حشی
 حاشا مکرو شاید که و مبادا که حو با تن جبر کا بوزنه و مرد کوتاه
 بای را هم گویند حور اسپید پوست و سیاه و سفید چشم که سیاه
 و سفیدی در غایت کمال باشد حواری نان سپید و طعام سپید
 حواء و ویرانی آشتی حیطا و حیطی کوتاه شکم و دلیر حلفا

کیا هست که در میان آب می باشد جلی زن آبستن جایی آن
جلی کبان ماده حولا، پوستی که بایچه از شکم بیرون می آید یعنی
کفته اند آب غلیظی است که بایچه از شکم مادر بیرون آید حاد بکر
همزه کلمه ایست که برای راندن شتر و خواندن کوسپند گویند
هیچ، آواز حقی احمقان حقا، بالف مدوده زن ابله خروا نام نو
حما جز سخت و ادمونث احمل است حنا آنجه بآن دست
پایا چیزی دیگر را زنگ می کنند و آن معروفست حرا با جانوریت
که دوران کند باد دوران آفتاب و متلون شود با نوع الوان
حزب از زمین درشت حوصا، زن تنک چشم حدا، جمع حدا،
است و آن کینوع مرغیت خلوا بالضم شیرین حبنا شونده
مارا حوا یا رودما و چرپها که بر رودما باشد و او جمع حویه است
حفا، میل کنندگان بجانب حق و راست پرستندگان خسته
کرده شده کان حاد نام تپله و نام حرفی حیا ری کشکان
او جمع حیرت حفا، پنج کیا هست سفید که میخوردند از اینجاست قول
رسول صلی الله علیه و سلم ما لم تحتفوا بها بقلها خرا کیا هست
خطا تیرما، خوردنی بکان حتی تا حیما هر جا باب الحاد
مع الیاد من المصارح خطوب فریب شدن خوب کنه کردن
حجب بازداشتن خوب گرفتن مال و فراکشتن آن و بخیور بود
حرب جنگ کردن و سخت غضب شدن و شمشیر شدن

حساب شتر و حساب سنگ انداختن خطب پیجمه جمع کردن و پیجمه
 حب و حب و حب و دوست داشتن حب مهربانی کردن و بلند
 شدن و بلند بر آمدن و کوز پشت شدن حب حب بر آمدن حب
 و بستن بول حب رسیدن حب ووشیدن شتر حب کج
 شدن ساق حب با لضم کناه و با لکم بر شتر زدن تا برود من مفر
 حجاب میان بندی است که زن در میان بزد و نام کو بی است
 حلب کیا هیست حلاب کیا هیست که آنرا البلاب گویند و
 بعضی گفته اند که بمعنی طلب است حلوب بغایه سیاه حب ضعیفان
 و او حب جمع حوبه است حب لفظی که در راندن شتر گویند و
 کبر و لضم با هم خوانده اند حب وانه حب جمع حب خم کردن
 سر که و دو شتاب کنند حب و حب دوست حباب مرد خیس
 و بی نفع حجاب کوه خرد و مرد کوتاه بالا حباب جمع او حباب
 مار و کبک خور که بر آب می افتد و شیطان حباب بافت
 با آب بسیار حباب با لکسر دو سته حباب کرزد کوتاه شتر
 حب بس شونده و حساب کننده و دانا و توانا حب مردمان
 کار و او حب جمع حبه است حب آواز کمان و مار زدن
 شمرده و بس شونده و بدین معنی اخیر است قول حق تعالی
 عطاء حباب حب بس و بس شونده و حساب کننده حب
 شمرده و شرف و بزرگی و بمعنی دین و مال هم آمده است حب

زمین بلند حجاب جمع قال الله تعالی من کل حدب یسلون ^{حطب}
ملح نر حطاب جمع حطب طایفه دیاران حوشب بزرگ شکم
موصل و وظیفه حاصب بادی که باغبان و سکر نزه آید حطب
همیه و لاغر حطب مکان بسیار همیه حصب و حطب همیه خورد که
بآن آتش افروزند حطب سالی که باران نباشد حطب ریما
که بآن پالان شتر را بر بندند و از زیر شکم بدر آورند حطب
بالضم و بالفتح زمان دراز و شتاد سال حلوب خداوند
شیردوشیده شده حلیب و حلب شیر خوردنی و شیردوشیده
شده حواب آب و جایی سراج حوب و حاب کماه حجاب
پرده و حجاب که در قرآن آمده است که حتی تو ارت بالجاب
مراد بآن شب است حرب جنگ و دشمنی حراب و حروب
جمع حجاب ابر و پرده کننده و بازدارنده حجاب دربانان
باب الحاد مع التاء من المصادر حیوة زنده شدن حت
تراشیدن و فرو ریذایدن و شتابانیدن خلاوة شیرین شدن حرمت
نیک رایی شدن حقارة زبون و خوار شدن حرکت چیدن
حرمت بزرگ و ارجمند شدن و ارجمند داشتن کسی را
و حرام شدن حرمت تیز شهوت شدن و بی روزی شدن ^{امید}
سطر و انداختن و آنچه در قرآن آمده است که قولوا حطه
مصدر است مضافش محذوف و آن مضاف جزئیست مبتدا

مخدوف یعنی قولوا امرنا طلب حطة اي طلب حطة الذنوب
 ويا اسم فقلت بمعنی حط یعنی عفا وزارنا و حط را بمعنی
 لا اله الا الله هم گفته اند اما بدین معنی ایضاً دوم که ذکر رفت
 از غیر مصادره باشد حکومت داورى کردن حکمت داشتن حجة
 خون گرفتن حبة و حیا به حاجت نمشدن حرت سخت مالیدن
 حوت کرد چیزی گردیدن حدجت هموار کردن و تا پیدن ریسمان
 و محکم کردن حترت یکبار شیر دادن حمضة اگر زود داشتن حط
 کندم فروشی کردن حطافه قوی عقل بودن حسرت اندوه بردن
 بر چیزی فوت شده حیل مکر کردن حشنة کینه داشتن حشيت
 یکباره خاک افشاندن حشیات جمع اد یعنی حذین تربت خاک
 افشاندن حمیت برهیز کردن و تنک و عار داشتن و بی نکریده کار
 حراست و حیطت و حیاطه کنهائی کردن حلت بخشیدن و ترا
 و زدن و زود آمدن و ششم را از پوست جدا کردن حصاة
 استوار عقل شدن و بالفتح بچه پروردن و دور کردن حصانة
 پنهان شدن و در برده شدن حشمة خشم جمع کردن و خداوند بیا
 حذمکار شدن حوايه کرد کردن حفاوة و حفاوة مهربانی کردن و
 مبالغه کردن در سوال حفوة و حفیة و حفاية سوده سم شدن آب
 و بای برهنه شدن حمله تنک نکرستین محو در حبس کردن
 و تنک شدن و تنک کردن حفظ حفظ خشم گرفتن و سبب نمودن

حشجته جان کنش کردن آدمی و جانکندن حرمة از راه کردین
و جنت گرفتن حمله سخت بافتن ریمان حرمة خطا کردن
سخت و خطا کردن اعراب حرمة سخت بزه کردن کمان حشجته در ص
و طمع افتادن حشجته و اسپ کردن و اسپ کردن ایندن
و سخنی اول خواهد بگوید و بعد از آن ترک کند و نگوید حقیقت
نیک رفتن در اول شب حلقه لاهول و لا قوت الا بالله گفتن
جبله و جبله حی علی الصلوة گفتن حرمة سوختن حرارة گرم شدن حرمة
تشنه شدن حموضه ترش شدن حیده و حیدره و بکر دیدن حید
یکانه شدن و تنها شدن حیده تشدید ال تیز شدن حشجته دشمنی نمودن
حشجته حج کردن و سوگند عیبت و حشجته اعدا فعل کذا حشجته یکبار
حج کردن حلقه نیک نگریتن حلقه ایستادن و ایستادی نمودن
حلقه سخت پیر شدن حلقه حلال شدن و فرود آمدن حلقه حلقه
حلقه دیوانه شدن حلقه کند زبان شدن حلقه شادی نمودن حلقه حلقه
شمردن حلقه بزرگ شدن سرون حلقه حلقوم بریدن حرمة سرخ
شدن حلقه جمع شدن و ابنه شدن حلقه حلقه سخت تا پیده کردن حلقه
خواندن حلقه در رفتن بر کسی بعرض حلقه نمکداشتن چیزی
تا چون کران شود فروخته شود حلقه در حضر ایستادن حمویه
کردن حلقه حلقه فراهم آوردن حلقه حلقه دشمنی داشتن
و عصب کردن حلقه کینه داشتن و دشمنی نمودن حلقه نیم

تخته شدن خرما خزنه درشت شدن زمین و سنگ زار شدن
 آن حر سیه دزدیدن حراقه تیز شدن بطعم و تیزی داشتن
 و گزیدن حرفت پشه کار شدن و کم نصیب شدن حراقه تنیک
 استادی داشتن در صنوف حرازه اندوه و خشم در دل
 گرفتن حرازه سخت شدن حماسه دلیری کردن و سخت شدن
 حصصه بر زمین رفتن بشتاب و آشکار شدن و حرکت دادن
 خطوه و خطوه و خطه دولتی شدن زن از شوهر و طفل یافتن
 و نیک طالع شدن زن من غیر المصا در حوت ماهی و نام
 برجی است از بروج آسمان حیت مار و گزدم در از حیات
 جمع حبه دانه خطه گندم حیت شتاب کننده حمامه کبوتر حجا
 سنگها و اوج جمع حجر است حره سنگستان حره حرا و حره
 زن آزاد و بزرگوار و ابر بسیار باران حلقه دایره محوف
 حمله بالضم و الکسر تختی که برود و سر نشانند و کبک خلیل زن سکو حه جبیکه
 راه حدیقه باغ حویه روده و جری که در روده باشد حماه
 لای یعنی کل نرم و ترو گوشت ساق و مادر شوهر و خویش شوهر
 حماه هموز کل سیاه متغیر شده حصه مانند آبله و انما
 سنج که از عضو بیرون آید و آنرا بزبان کیلی سرخه گویند
 حتره جالبکی که در میان لب بالایی بنشیند بینی باشد حطه
 اتش قوی و سال سخت و مرد بر خورنده و شخصی که رجم شد

حیوانات حیالته دایم و منکام حلقه سوکنده حلقه چشم بزرگ
حقنه داروی مهمل که در حقنه کنند و بدبر استعال نمایند برای اسهال
جمره ناحیه حجره خانه و خطره شتر جرات جمع حفظه نگهبانان
ویاد دارندگان و فرشتگان که می نویسند اعمال بنی آدم را
حضرت فعل ماضیت یعنی تنک شد کما قال الله تعالی حضرت
صدور هم حارصه سگسته پوست و شکافه چنبری و ابری که با مال
سخت باشند حارصه بمعنی اول حارصه است حارصه چاه حوله
جیده مند حراره و حراره و حراره کرمی حراره آواز میانه سرادک شده
زمین حاشیه طرف و کناره و شتران خورد و مردم فروما
حشیه فرومایگان حطوة و حطیه تیر خورده حیات فرو ریزنده
حرمت پر خورنده حلیت و حلیت ضمیمت مخصوص حماة
بالکسر سنگهای که بر کرد حوض بنهند تا آب روان نشود حمره
مرغییت حلیت سربستان و یک نوع کیا میت و میون
بزرگ و کرکی که در پوست کوسپند افتد حاربات زمان سفید رنگ
حزنه دسته غله و میوه و غیر آن حمة سیاهی و کرمانی سخت
وزکال و حمة العراق فضا عراق را گویند حمة تخفیف میمند
کرده دم را گویند حمره سرخی حبله زیور و میوه درخت حبله بالفتح
سناخ رز حاریه مارافعی و پیر پیر مرده حمره طعانی که برای
نبا کردن عمارت مهیا سازند حمره غله و طعام که نگاه دارند

برای روز کراتی حلقه ستر استندکان داد جمع حلق است حلقه
 زره و حلقه نقره و آسن و مثل آن خنجره با الفتح حلقوم حرقة کره
 حلقوم حافره راه و اول حال و اول کار و سگاف سم ستور حفره و خفته
 حابه حامله زمان بارکنده حساب سپر خورد و بالش خند حجره سوراخ
 و سوراخی که بند شلوار در درکنند و فرج و بستن گاه فوط حرات
 جمع او حجره با الفتح ستم کاران حطامه خورده و ریزه چیزی حلیه
 بلضم و بالکسر زیور حرات اندوه بردنها حیطه محوطه که برای جاروا
 کنند و بر جین و حصار که از درختها و شاخها و درخت باشد که بر سر
 بهم انداخته باشند و آنرا بزبان کیلی و دیلم دبل کوسین حفره
 بضاد معجمه جبار غازیان و چرکی که در جراحت جمع شده باشد
 و آب زردی که با بجز از شکم بیرون آید در وقت ولادت
 حکمت عقل و دانش حکمت با الفتح حلقه آهین که در دمانه لحام
 میکنند حوبت کناره حافه کناره چیزی و جاب چیزی حانه
 شتر ماده حامیه بغایت کرم حانوت دوکان و نیت حامله زن
 حاملات بردارندگان و زنان استن و مراد کلمات که در قرآن
 آمده است که فاکلمات و قرا ابرمائی اندک که بردارندگان است
 اند حمله بردارندگان حیرته کاد حیت فتره و خشم حیت جنگ
 سخت و آنچه بر دموئی نباشد حمت و حامیه بغایت کرم حیت
 بجه کرم حفره سپر خوانه اصل و عیال و آنکه برای او غمخواری کنند

خزانه پشته حصه عقل و سنک پاره و سنک ریزه حفرة درگاه و استیلا
 و نزد حفرة یاران و فرزند زادگان و خدمتکاران و دامادان و
 پدران زنان و پسران و پسران شوهران و جمع او حافدة است
 حوالة و حوالة شیشه خورد و فراخ سر و حوالة ایرست را
 هم گویند حقه طرکی که در و مر و ارید و مر جان و مثل آن بنزد
 حفرة میان بتن گاه و درون شکم حذوة برابر حذوة گوشت
 پاره حبه مردکار حذوة بار درخت حذوة حصد برندگان حقه نثر
 سه ساله که پا در چهارم نهاده باشد حشاشه باقی جان که در وقت مردن
 مانده باشد حشوة مقدار یکبار آسامیدن از آب و مثل آن حافرة نزد
 حوصله مغه مرغ که دانه در و باشد حلیه مسافه حیده بند شاخ بزگی
 و کوفته کوی حذوة آواز زبانه آتش حذوة دیکم که سخت در جوش
 باشد حذوة پشته زمین خورد و حذورات جمع حذوة کواه دعوی حذوة
 و شمه کوش حذوة امید و اراد و درویشی و سختی حال حاجات
 جمع او حذوة زمین درشت و سنک زار حفنة مقدار دو کعب
 از طعام و غیره و خیر اندک حلیه ووشیده شده حذوة بسیار شایسته
 کننده حذوة بالفتح آواز شعله آتش حذوة و حذرات پوست
 کندم و پوست هر چه افتاده باشد حذوة جامه ابرشیمین و نا
 که شیر مال کرده باشند حذوة بهتر و دوست داشته و بریزه
 حذرات جمع او حفرة حاضرندگان حذوة خبر کردی که از طوایف

مستقره باشند شسته او از دهن لخم در وقت چیزی خوردن خشکه
 یعنی حک است حاشیه سیلاب حاشیات جمع او حشفه سراسر حشمة
 پشه زمین سنج خدمت زن کوتاه بالا حمة جشمه آب گرم حاشیه دانه
 حاشیه سرکین و چاهکی که در چینه کردن باشد حاشیه میمون حاشیه جانی
 سخت حشمة منکوحه حاشیه فراهم آورده از مال و آدمیان و غیر آن حشمة
 طمع کرده شده که فوت شده باشد و بان نرسیده باشد حشمة جوی
 حشمة بر و بچند حاشیه جوزه شتر مرغ حشمة کمان و عقد طاق عماره
 حشمة کوتاه بالا و زشت روی خرازه دردی که در دل پیدا شود از غایت
 غضب حشمة زن بخیل و کوتاه حشمة تره تیز نیست که زبان را میکند
 حشمة کنه و مردی که از دهن شتر آید و نه خیر و عیال و مرد ضعیف حال و غم
 و سختی حال و درویشی حشمة نام شهر نیست بنزدیکی کوفه حشمة اند
 از زیور حاشیه علی است که موی تن بریزاند حشمة نصیب حشمة
 رکوبی که زن حایض خون را بان پاک کند حشمة سیری که از پوست
 فقط باشند حشمة انداخته شده و بختی طعام حشمة و حشمة استخوان
 سر و سرون حاشیه خرمای زبون که افتاده باشد حاشیه زنی که درو
 و محتاج باشد حشمة دشوارترین سیر و سفر و سیری که در اول شب
 باشد حاشیه آنچه از خانه رفته باشند حشمة حاشیه حاشیه
 ناکس و پیچر حشمة انبوی و همه حشمة حاشیه حشمت و بردیاسی
 و قوط و در حاشیه بقیه طعام که در خوان مانده باشد حشمة شتر قوی

حوزه

بازش و هر چاره ای که بازش باشد و بار مائی که بر آشتی و استرو
غیر آن نهند حموله شتر بر بار حادثه سختی حاسه کرده و میان مملکت
و فراهم آوردن گاه حاقه دریا بنده حاقه سزاوار شوند و قیامت
حاقه کناره و طرف جزیری جبل زرد و قلاده باشد و میوه مخصوص حموله را
که بر کوهان شتر گیرند حقیقه هشتاد سال حرمت حرمتها و حرمت و شتتا
حسنة نیکی حسنات جمع او حدقه و حسنة و حدیره سیاهی

باب الحاء مع التاء من المصادر حدوث نوپدا شدن
مخالفت کردن در سوگند حث کشت کردن و کسب مال کردن و نیک بر
افروختن آتش لاغر کردن ستور از بسیار راندن و درست کردن
قرآن حث و حثو حث سحت در آرزو و نیاز و حاصل نداشتن و شتاب
نمودن من نیز المصادر حدیث خبر نو حث بزه و گناه حث
کشت زار و عمل حاث شیر در نده حیث شتاب کسب نده و حرض نده
و حثا حث بمعنی حیث است حثا خواب و مقدمه خواب
حث ریک سحت و درشت و ریک خشک و هر چه تر نباشد و گاه
حدث و حدث نیک حدیث کفایت حوادث سنجیتها و رنج حدث مردن و فاسد
و ناباکی و خبر نوپدا شده حدث خبر کوی و افسانه کوی حراث
بزرگ حث کیا هیئت حثا مار بیت حث شکسته و رد
اندر و ن سکم حیث و حث بمعنی هر جا باب الحاء
مع الجیم المصادر حوج حاجت فاسد شدن حج و حج زیارة کعبه

کردن و محبت آوردن و قصد کردن و قدم نهادن و بسیار افلاک
 کردن با کسی و میل فرو بردن در جراحت حج نیک حشمت افتن
 در نگر بستن چیزی حجاج محبت گرفتن حج خوب زدن و سکار
 شدن و تیز دادن و خرام شدن و آما همیدن سکم شتر از خوردن
 غنچ حج پالان شتر و اسباب آن بر شتر نهادن و بار بر
 شتر نهادن و بار بر شتر سخت بستن و یکی تیز نگر بستن و یکی
 چیزی انداختن و کنایه کسی بردیگری نهادن حج مینه از تخم
 جدا کردن و سیر کردن حج شک شدن و خیره شدن چشم
 و حج بفتختن شک گرفتن و تنگی یافتن و در کنایه افتادن و بایم
 شدن حج میل دادن و تاسیدن ریسمان من غیر المصادره
 حج لاغر و تنگ و کنایه و تابوت مرده و مهره ایست که بزبان
 جیدان کلاچک گویند حج سالها و او جمع حج است حج
 و حج جمع کننده و حج بمعنی جمع نیز آمده است یعنی حج کننده
 حج بالضم جمع حج و همچنین حج و حج حج که وی تلخ خنک
 حدوج جمع آن حدوج بار حدایح بار شتران و چار و دوا و او
 جمع حداجه است حج و حج و حج شتر ماده دراز و
 حج بمعنی لاغر نیز آمده است حراج جمع او حصصه ابی
 که در حوض مانده باشد حلاج آنکه مینه از تخم جدا کند حلیج مینه
 که از تخم جدا کرده شده باشد حنا بنه اصل چیزی حاج تخفیف

سجده

جیم و حوج و حواج جمع حاجت اند و حاج یک نوع حار را هم گویند
حجاج و حجاج استخوانی که گرداگرد چشم است حج جمعاً حجاج
شاخ کاو و دم خیکی که زرگران دارند حشج کوزه خور و حشج مردی
که زانوهای او از یکدیگر دور باشد و پائین بهم نزدیک باشند با
الحاج مع الدال من المصادر حد استادن و ثابت شدن
حداد باز استادن زن از زینت بعد از وفات شوهر حد
موضعی که سرکین شتران افتاده باشد حدود جمع حشد جمع شدن و بجا
شدن و نیکو خدمت کردن حید دور شدن از چیزی حید و حید
خواستن و کینه داشتن حصاد و حصاد و حصد دروین حصار
چیزی مباد کردن و حد شرعی را ندن و باز داشتن حید و حید
کردن و مثل کردن حد آهنگ کردن و خشم گرفتن و کینه گرفتن
و باز داشتن حدود دور شدن حد کم شیر شدن و اندک باران شدن
سال حدود بختین خشم گرفتن حد شتون من غیر المصادر حد
یکانه و دور شونده از جایی خود و قوم خود حید طرف کوه و بند شای
کو سفند کوی نر حید جمع او و حید جمع حیده هم آمده است حد
تیز حید آهن حد آید آهنها و او جمع حید است حداد
جابهاء سیاه ماتم و جمع حاد نیز آمده آمده حداد آنکه در باران
حداد بغایت تیز حد کناره چیزی و مرتبه و سخن و تیزی چیزی
که در میان دو چیز باشد و باز در آرنده هر دو باشد از رسیدن

بیکدیگر حد و جمع او حد ستایش حامد ستاینده حمید ستوده حرد
 نثر کم شیر حرمل سیاه حود بدخواه و کد حرد کرده حد در نام
 شخصی است حصید در دیده شده و فسرده شده و نیست کرده شده
 حقد کینه حقو کینه دار حقد بخیل حقد نام مقام حقد حنمه که دایم
 اذان آب روان باشد حد باطل و کز و حرام حافظ یار و دوست
 و کد مکار و فرزند زاده و داماد و زن سپرو پسر زن **باب الحاد**
 مع الذال من المصادر حد بریدن و سبک دم شدن و سبک شدن
 حن کشیدن و بریان کردن کوسفند در زمین و اندک آب در شراب کردن
 حو ذ بجز راندن کسی را حسید نوعی از روغن او پنجه و بریان کرد
 حد حاد ستاینده حاد پشت و یک طرف و برد و نام کیا هیت
 حن نام شهیت **باب الحاد مع الرا من المصادر جبر و جود**
 نداد شدن و زرد شدن دندان و عود کردن جراحت حجر و حطر
 و حجب بازداشتن کسی را از تصرف مال و بسته کردن و حرام کردن
 حطر در کدشتن حد در بشتاب قرآن خواندن و بشتاب با کمال
 کردن و از بالا بزیفرستان و آما هیدن و از بالا بزیفر افکندن و زیفر
 و قوی شدن و تقویت کردن حد و قوی شدن و آما هیدن و از بالا
 بزیفر افتادن حشر جمع کردن و تیز کردن و مردن و هلاک کردن و بر
 اکیختن حشر شدن و در حصار کردن و واداشتن حشر سنگ
 گرفته شدن و اطلاق شدن و ریج کشیدن حشر محاصره کردن حشر

نداد شدن و نداد کردن و نداد شدن و نداد شدن

بفتح تین سنگدل و تنگ سینه شدن و بخیل شدن و در ماندن در سخن
حاضر آمدن حور و حور بازگشتن و سفید و هلاک شدن و کم شدن و قول
عربست که نفوذ بالمد من الحور بعد الکورا ی من النقصان بعد الزیاده
و حور بالضم کم شدن و هلاک شدن و بازگشتن حیر سرشته شدن و جمع
شدن آب در جایی حضر و دیدن حور و برو جواب دادن حور
بفتح و اوستیاه شدن جنم یا سیاه سفید شدن جنم حر کرم شدن و سختی
شدن حور آزاد شدن حور کرم شدن حتر بخشیدن و پیشین حتر
پوست باز کردن از جزی حمر تخم پیدا کردن از پوست حمر احتیاط
کردن کشت و ارتفاعات که به مقدار است و اندازه کردن و تر
شدن شیر و شراب حمر رنجاندن حور رنج شدن و مانده شدن
و کند شدن پنبائی حمر بفتح تین سست شدن پنبائی و اندوه بخیر
قوة شدن و بریدن از نفقه و خیر بقصر و غیر آن و آزمودن و دا
کشدن حفر زمین کردن و لاغر کردن و فاسد شدن حقه خوار شدن
حذر و حذر و حذر از حزم کردن بکار و پرهیزیدن و ساز کردن و تهیه
کردن و در پنباهی شدن و ترسیدن حمر سطر شدن بیکه چای چشم
و دانه سنج بر یک چشم بر آمدن و دانه بر آوردن پوست من غیر
حور سفید پوست حور هلاک شوندگان و او جمع حایر است
و حور معنی سیاه چشمان هم آمده است حور شکره حور حمر و حمر
جمع او حصر بزرگ شکم حور نای خلق خاخر جمع او حفر چاهها و

جمع جفزه است حیر کند شده و مانده شده حیر دوال چرم سفید را
 حیر باران سخت حیر تر کوتاه زشت و جمع شدن گاه آب
 حیر و حیر و حور کرمانه حیر بالکسر تپله است از قبایل نی سباحا
 آنکه در جنگ بی زره و خود باشد حاذر شیر ترش حار کیا هست
 حاکر مالی که نگاه داشته شود تا چون کران شود فروخت کرد
 آب آنکه که جمع شده باشد مالی که محفوظ باشد حرار سکتا
 دشت خان حر از ادو میانه چیری و حر معنی بچه و کبوتر و بچه آهو و
 بچه مار و معنی نیکو و کل بی ریک و ریک بی کل هم آمده است
 حار کرم حرور باد کرم حریر کرم شده و کرمی یافته و جامه ابریشمین
 حقیر خوار خافرم جار و اخوان جمع او حیر چاه و قبر حفر خاکی که از
 چاه بدر آورند و جایی که کنده باشند و موضعی که در آن چاه کنند
 حجر سطر حجر کر ریک و سختی و حادثه زمانه حادرم در درم و
 رسته و قوی حادور کو شوار حد و حد و زمین سر شیب حسد
 سیاهی جنم حد با و حد پرتاده لاغر حد آبر جمع او حد فار همه و ناجیه
 و موضع اعلاء چیری حد آفر جمع او حرایر یکها بی کل حد و حد
 حد و گاه و تمب کار کننده و پر هیزه و تر سنده حصیر پهلونها
 و جایی و بوری و جایی که حشیش اندازند و بساط و بخیلی و تنگ و روی
 زمین و باد شاه و آنکه نفس خود را باز دارد از آنجه صحتان و
 هم سران او کنند از لمود و لعب و منای حضور آنکه او را فرزند شود

و آنکه نفس خود را باز دارد از مناهای و آنکه از مجامعت اجتناب نماید و بار
وزر و بمعنی بخیل هم آمده است **حصر** راه پوشیده حجر کوشنای واد
جمع حجره است و او مفرد هم آمده است که بعد ازین مذکور میشود و جابره
مجلس فاسقان جبریر جبر خرد و ریشه خرد از زمین و پسری که مانع شده
باشد و قابل خدمت باشد خرد و جمع او خرد و بتشدید او و فتح را هم می
خورد است جابر نشانه چهر نو دابر جبر زبانی و دانا و نشانه ورنیکه
داد که در دوات کنند و زردی دندان جبر جمع او حصر خیر اندک
آنچه محیط بر چیزی باشد حصر کوتاه حشر باریک و پرنازک تیر و کوشش
تیر حاشی نامی است از نامهای پیغامبر مصلی الله علیه و سلم کما قال علیه
السلام لی جنه اسماء انا محمد و احمد و الماجی ای یحی الدبی الکفر
و الحاشی و احشر الناس علی قدیمی و العاقب حضور جاردانی که
هر دو تنی گاه او پر شده باشد از پر خوردن و مرد بزرگ شکم **حصر**
مسکن و خانه غیر بیابان حاضر بحضور آمده و ایستاده و بمعنی جمع هم آمده
یعنی حاضر شدگان **حصار** جمع حاضر است **حصایر** جمع حصره است **حصایر**
بنظام جمع حصره **حصار** با لکسر شتران سفید **حصار** بفتح خاشنه ماده نیکو
حضر مردی که قابل سفر نباشد حضور حاضر شدگان حضور بفتح طاء
حجر سنگ حجار جمع او حاجر و حاجر مندی که کنه دارد و آب
از روان شدن حجر و حجر خرد و خوشی و اسب مادیان و شکم
نخیک و نعل آدمی و غرام و دیار نمود که در بیانه مدینه و شام است

و نام دیوار سبت که در کعبه مبارک باشد و حجر دنیا را هم گویند که از
 تامة حاصل شود حج و جمع و نام موضعی است باب الحامع الزاد
 من المصادر حجر بازداشتن و در میان انداختن حوز جمع کردن
 و نرم راندن ستور حزر بریدن و خراشیدن و سوراخ کردن
 خف کردن و حنبالیدن و در پی چیزی شدن و راندن و تراسیدن
 و نیزه زدن حزر استوار شدن حزر کزیدن و سخت شدن
 من غیر المصادر حمار قبیله است از قبیله حجاز بازدارنده در میان انداختن
 حجاز شهر که بعضی دیگر از شهرها که نزدیک مکه است و ریهایی که در دست
 شتر کمند حزر کوتاه حزر هنگام حزار تخفیف زاجر که حزر از تشدید
 زادر سبت که در دل پیدا میشود از غضب و خراشنده و اندوه و خشم
 حریر جایی دشت حلز مرد بخیل و کوتاه حمیر زیرک و سخت استوار
 حزر بپناه گاه و جایی حصار کرده شده و تقوید حزر زمین خشک نمیکند
 و ناحیه حیر نیز هم از نیمه است باب الحامع السین من المصادر
 حوس در میان کشتن برای غارت و آمیختن و خوردن کشتن و تاش
 کردن یا لستور و تیار کردن ستور و ازین برکندن و بختانیدن
 و هر یک شدن و کوشش کردن و آواز نرم کردن خدس زود در
 یافتن و گمان بردن و خوابانیدن شتر و براه نامعروف رفتن
 و شتاب کردن در سیر و تیر انداختن و در بغل گرفتن حبس
 آواز پنهان کردن حوس کشتن و یا لستور را نشانه کردن و تیار

سستور کردن و از بن برکندن و بختانیدن و یاری نمودن و یقین کردن
جز در دریا فتن و آتش بخیری رسیدن و باز گردانیدن آتش بصبا
حسن دلیری کردن و سخت شدن حبس بازداشتن و در سب
داشتن و توقف کردن حبس گرفتن و آمیختن و تاپیدن سب
حسن بد خلق بودن من غیر المصادر حسن دلیر و صریح خلق
بالکسر تلاپی که در شب بارش بر بالای پالان اندازند حسن
حسن زمان و زمانه حارس با سببان حراس حرس جمع او حرس
کو سفند که در شب دزدیده باشند و او جمع حرسه است حبس
دلیر حوس بالضم حوادث و شغلها زمانه که مردم را در پیش آید
حسن خرمایی که برون و دونه آمیخته باشند حبس و صلیب مردم دلیر
حبس حبس وقف کرده شده حبس بالکسر خوب یا سنگ یا کل که پیش
مهراب نهند تا آب بایستد حارس سخت حرس تاریکی شب
نهایت تاریکی حرس شتر کران رستار حواس دریانندگان
و او جمع حاسه است حفس بالکسر و حفس بالضم و حفس بالفتح کوا
بالا حبس کشته و آواز نرم حواس شوم و بدی خلق و مایه خورد
حسن دردی که زمان را در وقت وضع حمل پیدا شود و حرمه
که گیاه را بسوزانند حسن بالفتح آواز نرم حسی سخن و طعام دهنده
بانت الحامع الحسین من المصادر حسن برافروختن آتش
و گیاه در دیدن و خشک شدن حش نخار کردن و برگردانیدن
حش

حش بافتح جمع کردن حش بافتح بگرد جا بوز در آمدن تا سکا
 کرده شود و جمع کردن و زندان حش در حصص انداختن
 و دشمنی میان مردم افکندن و شکار سو سمار کردن و خراشیدن
 و در شب شدن و پی در پی روان شدن حش باریک
 شدن و جمع شدن و پی در پی روان شدن و نفقه کردن و خراشیدن
 من غیر المصاد حش کلاه خش نشان و درویشی
 حاش که در قول خدا تعالی است که حاش بعد یعنی دور شده
 حش مار و شکار حش ملک حش و جشیان حش مرغیت
 حش و شش کوتاه حش حرکات حش ماری که بر پشت
 او نقطه های سیاه و سفید باشد و جانور است که بزبان نرس
 کر کردن گویند و نام تپله است حش و حش بافتح و الصم
 باغ و بستان و بردن آمدن کاه حش خانه خورد و طر فی که دوک خج
 در آن هستند حش باریک حش پیشه درختان و خرمایار حش
 حش باریک حش و آهن و جبری سخت باب الحار مع المصاد
 من المصاد در حصص فرو نشستن آماه و حش حش و دختن
 و گشت کردن ایندن حصص حش موی از سر ریختن و کم شدن
 موی و فرو ریزانیدن موی و بهره دادن کسی را و دویدن حش
 تمام پاک کردن زمین از گیاه و سجدن حش و شکافه کردن
 حش در وقت کوفتن و شکافتن پوست و غیر آن حش بالکسر

سخت آرزو نمودن بجزئی حصص بکردارین و کز نختن حصص با هم
 کرسنه شدن و سرما زده شدن حصص سخت و دیدن حصص جمع کردن
 حصص تنگ شدن کوشه چشم و تنگ شدن کج چشم حصص
 و دیدن و نیز دادن حصص سخت و دیدن من غیر المصادره
 حصص نخود حصص نام شهر است حصص تنگ چشمان حرقه و حرقه
 است حصص زعفران حصص شتابی کننده و حیت
 شتر ماده که نسج او در هم رفته باشد چنانکه قضیب فعل در نزد حصص
 فعل ماضی است یعنی ظاهر شده حق و حرکت کرد و بشتاب رفت
 و بمعنی اول است قول حق تعالی الا آن حصص الحق حصص نوعی
 تیره است حصص کج شیر و زینیلی که از پوست باشد حصص خاک
 و سنگ حصص کلمه است که مرکب سازند بالفظ حصص و گویند
 و قعوا فی حصص حصص یعنی فی شده باب الحار مع الضاد من
 المصادره حصص ترش شدن و جردن حصص و آن کیا هیئت
 حصص برانگیزان اهل خود را بر طعام دادن مسکین و شتاب
 کردن و نزدیک گردانیدن کسی را به ملکیت و در حصص انداختن
 حصص تباہ شدن حصص و حصص حصص گردانیدن حصص چنانچه
 خوب و غیر آن و انداختن حصص خون که از فرج زن آید
 و بمعنی حبسیدن و آواز کردن و افتادن و باطل شدن
 و کم شدن استب جاه من غیر المصادره حصص شیب ترین طر

چیزی در زمین در شب افتاده به امنه کوه حایض زنی که فرج او را
 آید حوض نزدیک شده بهلاک حوض و حوض اشنان که آن
 جامه تنوید و حوض آنکه اشنان بر شک سوزاند تا کج سازد و حوض
 با لضم کسی که در و خیزی و نفی نباشد و کسی که او را اصلاح نباشد و کش
 نکند و کسی که از عشق و دوستی بیمار و ضعیف شده باشد خوابگاه نزدیک
 بهلاکت رسد و فساد یابد حوض رخت در اسباب خانه و شتری که
 رخت خانه بار کنند حوض معروف حیاض و حایض جمع او حوض
 ترمش باب الحاء مع الطاء من المصادر حوط فرو انداختن
 و فرو آوردن و فرو آمدن حیط و حوط باطل شدن و ناپدید شدن و عود
 کردن جرادت بیماری حیط بفتحین آماهیدن شکم حوط رعایت
 کردن و جمع کردن حطاط را کم کردن شتر که بار حیط سرخ شدن و
 سفید شدن حوط سبک شدن من غیر المصادر حایط دیوار
 حوط دارو میت خوشبو که بر کفن مرده پاشند حیط و حیط
 و حیط کوتاه حوط زمین سر آشوب حمام کیا هست که آنرا آقا
 هم گویند حیط جمع خط است حاط کندم فروشن حایط بغایت مرغ
 حوط و حوط است از زیور نقره حطاط کف شیر و دانه که بر روی میوه
 باشد حطایط حوز و باب الحاء مع الطاء من المصادر حوط
 نکند داشتن و یاد گرفتن و دوستی داشتن حیط بهره مند شدن
 من غیر المصادر حاط و حیط کنه بان حاط حافطان حوط بخت

وَضَيْبٌ وَخَدَاوَةٌ وَنَجَتْ وَضَيْبٌ حَطَوْتُ وَحَطَّادٌ وَهَيْسَتْ بَابُ
الْحَادِ مَعَ الْفَاءِ مِنَ الْمَصَادِرِ حَفَّ وَحَفُوفٌ خَدَمْتُ كَرْدَنَ وَهَرَبَانِي كَرْدَنَ
وَكَرْدَنَ جَبَرِي در آمدن و در آوردن و مویی و روي بر كندن و پشمرده
شدن مویی از بي روغي حَلَفْتُ وَحَلَفْتُ سَوَكَنْدَنَ خَوَرْدَنَ حَصَفْتُ
كَرْخَنَكُ بر آوردن عضو حَفِيفٌ آواز كردن حَذَفْتُ انْدَاخْتَنَ وَكَرْخَنَ
وَعَصَا زَدَنَ بَجَرِي و يا انْدَاخْتَنَ عَصَا بر خر كوشن و غير آن و پاره را
عضو بریدن و انْدَاخْتَنَ بَضْرَبْتُ تَبِيعُ حَقِّ هَلَاكُ شَدَنَ وَنَمَرْدَنَ
حَيْفٌ جَوْرٌ وَسْتَمُ كَرْدَنَ حَقٌّ كَجْ شَدَنَ بَابِي حَلَفْتُ عَهْدُ كَرْدَنَ حَرْفُ
مُعَاوَلَهٗ كَرْدَنَ وَكَسْبُ كَرْدَنَ وَدَوْرُ كَرْدَنَ حَقْفٌ وَحَقُوفٌ اَنْدَكُ
مَالُ بُوْدَنَ وَبَسْجَنِي و دوشواري زنده گاني كَرْدَنَ حَفَّ پَاكُ كَرْدَنَ خَرْمَازِ
حَصَافَةُ آن يَفْنَى زَبُونِ آن بَدَر كَرْدَنَ مِنْ غَيْرِ الْمَصَادِرِ حَنِيفٌ مِثْلُ
بَدِينِ رَاسِتٍ وَطَرَفٌ حَقٌّ وَعَابِدُ سَتِيقِ الْمَطْرِ بَعِيَّةٌ وَخَشَنَةٌ كَرْدَنَ شَدَنَ
حَلَفْتُ عَهْدُ و پيمان حَلِيفٌ تَبِيعُ زَبَانِ وَهَمَّ عَهْدُ حَصَفْتُ كَرْخَنَكُ
و دَا هِنَا و خَوَرْدَنَ كَرْدَنَ بَرَا عَضَا بَرَا يَدِ حَقُوفٌ لَا غَرَّ حَرَفْتُ اسْتَحْوَانَا
سَرَوْنَاهُ حَقْفٌ مَرَكُ حَقُوفٌ جَمْعُ اَوْدَا بَجَهٗ مِيكُونِيْدَكُ مَاتَ قَتْلَانُ
حَقْفٌ حَقْفٌ يَعْنِي مَاتَ بَلَا قَتْلَ و بَلَا ضَرْبَ و مَعْنَى حَقْفٌ حَقْفٌ
طَبْلُ كَرْدَنَ اَزْ بُوْسْتِ فَقَطُّ بَاشَدُ و آن جَمْعُ حَقْفَةٍ اسْتِ وَ زَدَنَ اَزْ
دَوَالِ كَسِي رَا حَقْفٌ بَادِسَرْدَ حَرْفُ فَنُوسَ مَائِي كَرْدَنَ اَزْ اَبْرَبَانِ
جَبَلِي سِيْمَ مَائِي كُونِيْدُو مَانَدَنَ مِيَارَ مَائِي نَقَرَهٗ كَرْدَنَ بَرِ سِلَاحِ اَرَايشِ

۱۶۸
 کنند و کیا هست که آنرا انکر گویند حق ریگ پشته کج شده و میل کرد
 حقوق لنگوته پوست که زن حایض بر میان بندد حق خرا، زبون
 و بوستان کهن و درویش مفلس حشف پوچ و بی مغز و جامه کتن
 مرد استوار عقل حاقق جا نوری که خود را سر و پا در یم کشیده باشد
 و خفته حرف کناره چری و لفظ و حرف و کلام و راه و روی و شتر
 نامه لاغر و جانب و قوی حریف معامل و یار و حریف حرافه را گویند
 یعنی تیز زبان و کزیده زبان حرف با لکسر پشه ها و اوج جمع حرفه است
 حرف شتر ماده لاغر حذف کوسفندان خورد سیاه و نام مرغیت
 سیاه رنگ حفت ناحیه و اثر درویشی حاف جانب و طره موی
 حاف کرد در آئینه حفت جویی که بران جامه بافتد و آنرا جوب کلاه
 گویند باب الحاد مع القات من المصادق بومان سائیدن
 و دندان بهم سائیدن از خشم و سوخته شدن و سخت جمیدن
 برق و فرو ریزیدن مویی خوق خانه رفتن حق آمدن و دحب
 شدن و راست کردن و درست شدن و سزاوار شدن و تزلزل
 کرد ایندن حقاق دشمنی کردن جبق و جبق تیز دادن ححق
 بر دانه کفر کفر رفتن حذوق ترش شدن و کزیدن حذوق و حذوق
 و حذاق استاد شدن و مهارت یافتن و حرق حرق حرق
 بستن و سخت کردن حلق موی سر تراشیدن و بر کلوژ
 و سنج شدن و یغری کردن بنوعی که زبان دارد حق فرو آمد

بلا و مکر و فساد و افتادن و کرد و فرو کردن حق کینه گرفتن حق و حق
کم عقل شدن و کشاده شدن باران من غیب المصا در حقین من او
و واجب حق نیکویی و درست و ملک و منرا و ارحق جمع او
حق آتش حق آتش زبانه کشنده و سوزاننده حرق در خنده
حراق آب شور و اسپ نیک و دوند و چیزی سوخته و قیل آتش
کر سکنی که شکم را بسوزاند صدایق با غنا حاق علی است که طایفه
میشود آدمی را خلق مال بسیار و انکشتی ملک خالق رزوا
که در هم پیچیده باشد و سر تراشند و پستان بر شیر و کره بلند و گمان
بلند خلق و خلق هر دو جمع خلق و حقیق و حقایق جمع حق و حقه باشد
حق و حدائق هر دو جمع حدائق اند حذوق کیا هست چای است
و برنده حذیق بریده شده حرق جماعت آدمیان و اسپان
و درختان و طیران حرق جمع او و حق حاق میان
خلق حلقوم حلقوم جمع حلق و حقی است که در کردن پیدایی شود
حلقان اندرون یک چشم و سفیدی چشم حلق خشم و ارجح
کرد بر کرد کناره سر ذکر جن بفتحین غنا ای سرود حق بالفح
بادی که از دبر بیرون آید جبط قطع آواز پای حرق مرد و کوه و حی
بالکسر شتر سه سال که پاد و چهارم نهاده باشد جلق کو سفند
خوز و با سبب الحاد مع الکاف من المصا در
حلوک سیاه شدن حلق کام کودک مالیدن و رسن

در دهن شتر کردن و دریافتن و استوار کردن حوک بافتن حوک
خراشیدن و خاریدن چزنی و پیچیدن دل حوک بافتن و استوار
کردن حوک خراشیدن و عمل کردن و گرفتن سخن در دل و کار کردن
شدن شمشیر حوک کینه گرفتن حوک در عقب کسی چنان زنا
نمودن که قدم در قدم او نهاده شود و شتاب رفتن حوک چینه
حوک نشانه رسیدن حوک رنگ کردن دو سفیدن شتر تا شیر
جمع شود و باران باریدن و فراهم آمدن حوک برسیدن
طرف آن چزنی و پستان از شیر بردن و بار شدن درخت را
من غیر المصا در حوک کام دهن آذنی و سیاهی غراب و منقار غراب
حک حلوک و حاک سیاه حناک نام جویت خواست باد و نامی مختلف
حک موی جعد و زره و راهمایی که در آب افتاده و در ریختن
میشود و وقت فرود آمدن باد بر آب و در یک حرکت عینی یعنی غیر فاد
بر جماع حاک جوله حراک حاک اطراف سرون آب
داشتن و غیر آن حاک بملوی نشانه حرکت زیرک و جهت حاک
زود بیا حاک خار کیا هست که آن گیاه را سعدان گویند
چونکه کوتاه و لاغر و تنگ بجای شتر مرغ حوک شتر ماده
که در پستان او زود شیر جمع شود حاک درخت پر میوه
حناک جوی که بر دهن بز عالم بند تا شیر بخورد حاک سنگ
نرم سفید حاک شیشه های خورد و چیزهای خورد او جمع نموده

حیدر

چنانکه راهها و طورها و اوج جمع حکمت است ^{اللهم} باب الحاء مع
من المصادر حول جدایی افکندن و بازداشتن و از حال و عهد بر
کشتن و حبسیدن و نیرومند شدن و حیلت نمودن حول گزین
ورفتن آن بجایی و یکسال شدن و که کشتن و بر بستن جهت و برآید
نشستن خیال زین بر نهادن و نگذاشتن اسپ گره و بستن
نشستن آن حل برون آمدن زن از عدت و او گذاشتن و فرود
آمدن حل روا بودن و حلال شدن حلول فرود آمدن حلال روز
شدن و برون آمدن از جرم و از جرم برون آمدن زن از عدت
و واجب شدن عقوبت حطل بازداشتن از تصرف جبری و
و از حبش و غیره نمودن حوال و خیال پر شدن حل شدن
ز انوی شتر حیل بالهنتج حیل نمودن و قوه یافتن حل بستن
شدن و عهد کردن و بدام گرفتن و نزدیک شدن و بجزیی بستن
و آمان یافتن حمله و حمل حمله آمدن و بر بسته جسته رفتن و بار
شدن زن و بار بر نهادن و حمله بردن و کسی را بر ستور خود نشاند
قول خدای تعالی ان تحمل علیہ یث یعنی اگر حمله بری بر او زبان از
بدر می اندازد از تشکی حذل ریزیدن مژه چشم و سرخ شدن چشم
حل ناکس شدن و خواهر کردن ایندن حل بخش کردن حل
جمع شدن و آشکار کردن و پاک داشتن حل تباه شدن حصول پیدا
شدن و جمع شدن و فایده شدن حضل بدرد آمدن سکم از خوردن

خاک ماکیه حاصل در دشکم پیدا کردن شتر و هر دو دست میان
 زدن شتر در وقت رفتن جل ستم من غیر المصادره اصل
 جمع حوصله است حوتل بپری که ببلوغت رسیده باشد حوتل
 قوت و کرد اگر دهنی و سال و چار و احایل بازدارنده و بجهاد
 شتر حال فرو آئیده جبل رسیان و عمد و ریک پشته در از حیل
 حلوته زمانه حوتل جمع جبل است و معنی امان هم آمده است
 جبل الحبه بجه و بجه جنین باشد جبل الوریه رکیت در کردن جبل الذراع
 رکیت در دست حال کار و میان و زمانه که در وی باشیم
 و کل میاه و بالا پوشش هم گویند حلال روزی شتر حطل
 که وی تلخ حاصل پیدا شده و پیرون آورده و فایده چنبری حاصل
 و حال بردارنده حمل باری که بر سر و پشت باشد حمل بار شکم
 یعنی فرزند و بار درخت یعنی میوه حمل و برق نام برحیت از
 بروج فلک جمیل پائیدانی کسنده و ولد الزنا و خاشاک سبیل
 که برداشته باشد جمیل آنچه در براند از مذحل آنچه او را گویا
 نباشد و آنچه او را از سخن او شنفتن نتوان حکل کوتاه
 بالا و بخیل و ناکس حنبل کوتاه و پوستین حابل انکه برای
 صید دام نهند حابول رسیانی که بآن بر درخت خمار و نخل
 نام درختی است و مرد کوتاه حمل کبک ماده و او جمع حجلت است
 حصایل یقینا و او جمع حصیلة است حاصل نوعی است از خرمایل

زمین پاک و زرعی که برکها، او پراکنده خنثی چاره و کز بر حیل اسم
فعل است یعنی بیا حیل دانه ایست حیل کیاست حایل زمان
کنج کرده و اد جمع حلیله است حل و حلال فرو آئیده و اسکن
شونده حکل بجه خورد حرجل در از حرجل مرد کوتاه محکم
بجه سومار حصول جمع حیل بجه کا و حذل سرخی چشم و دانه خورد
که بر یک چشم پیدا شود و دامن جامه و کناره جامه حذیل دامن جامه
حلال کشا مینه حلیل شوهر خنثی و حنظل در پیش که محاسبه نفقه عیال کند
و شتر را هم گویند و حنظل خورد و حنظل جامه حل روغن کنجد حلال حنث
و بالان شتر حلل بردن بیا بی و حله بیا بی هشت حنول شترانی که
ایشان زمان نشسته باشند حنول شتر بجان ماده که استن
نشوند حنول شد و حوادث زمانه حلال مته قوم بضم اول و فتح
جمع باب الحاء مع المیم من المصادر جمع دهن بستن
و کرد ایندن و بازداشتن و حجامت کردن و یکیدن و حجام
دهن شتر کردن و آن جزو است که بر سر مینی شتر بنزند و دهن تا
نکرده حکم بازداشتن حکم کلام بر دهن اسب کردن حکم بضم
فرمان دادن و دانستن و استوار کار شدن حکم بضم
و قضا یا گذاردن حکم حکم کردن و واجب کردن علم و حلم خواب
برین دیدن هم کرم کردن اسب و کرم شدن اسب و کد ختن
دینه و قصد کردن و شتاب کردن و اندازه کردن جمع کرم شدن

خدم بریدن و بشتاب خواندن و چیت رفتن حرم و حرم بی روی
 کردن و نامید شدن حتم بخشیدن و مالیدن حرم استوار کردن
 و تنگ بستن بر اسب و میدار بودن در کام حرم گرفته سینه
 شدن آدمی و فراخ سینه شدن اسب حتم و حرم ازین و پنج برید
 و بپوسته داغ کردن و چشم کردن و بخت کردن و خجالت دادن
 و ایزا کردن و افغان کردن حطم فرو شکستن حرم کرد چیزی را
 حطم سوراخ شدن و تباہ شدن و فرسند شدن و بر غضب
 شدن و نرمی و آهستگی نمودن حطم با لفتح سوراخ افتادن در پوست و
 شکسته شدن حرم احرام حج بستن حطم شکستن و درشت شدن
 و سزاوار شدن و تیز دادن من غیر المصا در حیم آب کرم و آب
 سرد و بارانی که در موسم کرم با سخت بار و گرمای تابستان و
 خونی و نذ و عرق و خاصه و بر کزیده حرم خونی و نذ شوهر و خوش
 زن و پدر شوهر و پدر زن حتم قضا حتم جمع ادو حرم کلهای سر
 و ادو جمع حوجه است حذا م نام زن است حام نام پسر فوج
 است که پدر اهل هند است حام آب کرم حایم کبوتران و
 بالهای پسندیده خوب حام که در قرآن آمده است که و لا حام
 در اصل حامی بوده است و مراد بادشتر نر است که ده بچه از
 پشت او شده باشند و انجمن شتر را در زمان جاهلیت
 بر نهاده اند و گفتندی قدحی طهره و ازین جهت حامی گفتندی

حرم دم نکال و خاکستر و دم معنی کریم آمده است و دم آنچه بعد از کشتن
مانده باشد و دهنه که اخته و کریم حرم حرم کوسفند ماده که از رویا
نزد داشته باشد حرم کاوان و او جمع حرمت است حرم شمشیر نیز
و طرف شمشیر که نیز باشد حرم نام موضعیت حرم مرد مختص معنی بزرگ
و بسیار تبع و خدم حرم دیوار حرم آنچه در خواب میزد حرم سورتها
قرآن که سما اند حرم دستها، بیمه و غله و او جمع حرمت است
قاضی و زاع و نام شخصی است حرم سیاه حرم عورت و مرد و بخیل
حرم کبوتر طوق دار و قمریان و او جمع حرم است و معنی مفرد هم آمده
است و بفتح حاتم و شمشیر یک بریده و تب حلقوم حلق حرام
بالکسر و با ذال معجزه و قیل باز از معجزه تنک اسپ حکم بالکسر دانش
و بالفتح قاضی و حکم کنند و تمیز کننده و نیک از بد چیز و حرم میانه
سینه حرم زمین و پشته و درشت و سخت حرم جمع او حرم
پی در پی و معنی قطع نیز آید حرم کرد اگر دجبری و جامه که لمس
پوشش آن حرام باشد حرم احرام بستگان و حرمت داشته
شدگان و ماهی حرام و آن ذوالقعد و ذوالحجه و محرم و ربیع
است و حرام احرام بسته و حرمت داشته و نار و زری کشته
حکم حکم کنند حکام جمع او حکم حکما حطام خورد و سگسته شده
و ریزه چیزی و اسباب و متاع دنیا حرم سگسخته و سگسته شده
و دانا و استوار کردار حرم مشکوه و اندرون سر او کعبه و نار و زری

خشم سپاه و خمره سبز خاتم جمع او حلام بزغاله حلام مشد کوفته
 خورده حلم میمونان بزرگ حالوم مانند بنر چیزیت که آنرا بزبان دلم
 نو کویند حلیم فربه و خردمند و کم غضب خشم خدمتکاران حقم
 کبوتر ترجم تن و مقدار و کنده که از عضوی بیرون آمده باشد حوم
 و حوم رمه شتر و حوم کرد اگر چیزی را بهم گویند باب الحاء
 مع النون من المصادح کن کم شدن حرن نه زیاده و نه نقصان کردن
 در بیع حرون نافرمان شدن اسپ و بد خلق شدن آن چکان
 رفتن کوتاه براه و پامانزدیک همگیکن نهادن و زانوهای جدا شدن
 در رفته حجلان بیک پای رفتن و بر بسته بسته رفتن حزن اندو^{هکن}
 کردن داند و همکین شدن حصن در زیر خود گرفتن منع خایه را
 و پروردن بچه و دور کردن و بادداشتن حصین در پرده شدن
 زن حمان نا امید شدن و بی روزی شدن حمان کرد چیزی
 در آمدن حسن کنهیده شدن حیصان گردیدن از چیزی و گریختن
 حرقان مهر دوران بهم و اکوفتن حطلان و حطلان بازداشتن
 و غمناک شدن حلوان و حلود و آن مهر دختر خود برای خود ستان^{دن}
 حسان شمارن و شکجه کردن حساب بجان بردن حفن بازداشتن
 و شیر در خیک کردن یاد در طرف کردن و پاره ماست و دروختن
 تا تمام ماست شود حفن کسی کافی چیزی دادن و اندک چیزی دا^{دن}
 و برد و دست فرا گرفتن حین هنگام شدن و بانک کردن شتر

ماده حسان رحمة کردن حسن بیکوشدن حصان شیردادن زن بچه را
 و یک طرف پستان دراز شدن جنین سخت شدن کمراسن غیرالمصفا
 حرسون خارک خوزد سیت که برپشم کوسفند حبسیده باشد خرین جمع
 حرشان باغها حصان ضعیفان و ناتوانان حیقطان دراج نر خطیان بخش
 کونیز حلفان نوعیت از خرما حجلان کبکها، ماده حندان حبا و طایفه
 حذنتان هر دو کوشن حرزون سوسمار نر حصین جایی محکم و استوار و نام
 است حصان نام شهریت حصون کوسفندی که یک طرف پستان او
 درازتر باشد ححقن جابهها حلوزن جابورکی است حوسین جابا سحت
 حنان دو مانند یکدیگر حیوان جسم زنده حزن با لفتح زبین درشت
 و سحت حزن و خرین و حزن کوهها، بزرگ درشت حصن حصار و بنا
 کاه حصون جمع حصان و حاصن زنی که در پرده باشد حصین زندان
 و جایی محکم حران اندرون فرج زن و کوشن پاره که بر در فرج می باشد
 حغان جوزه شتر مرغ و خدنگاران و شتر کرنا حیطان دیوار ماند
 او جمع حایط است حیان ماهیان و او جمع حوت است حاشین برکت
 و فراهم آرنندگان حافین طواف کنندگان حسن بیکو و نام کوهی است
 حسین نیک حسان نیکوتران حاس ماده حسان و حسان بغایت
 بیکو حاقن بازدارنده بول آنکه او را سختی بول رسیده حاقان هر دو
 جانب حون باد سخت حان نجشائنده و چیزی بغایت روشن
 حین بروزن فعل آواز شتر ماده حین با بضم موضعیت تمام

الله تعالى و يوم حنين اي يوم حرب حنين حدان تمام تشبیه است حسن
 طایفه است از جن حافین کرد در آید کان کما قال الله تعالى حافین من
 حول العرش حنین عجاج و حصین شیب بقل و جانب و ناحیه و
 کفنا حسلان کو سفندان خورد و بزغالہ حین هنگام و شش ماه
 غایت حین دمل حق مثل و همال و هسر حاش سخت کرم حجون
 دور و دراز و نام موضعی است بکه خیر یون زن پیر حسین که در
 قرآن آمده است که احدی الحنین مراد با آن حضرت یافتن و
 شهید شدن است حد رحان کوتاه حوزان کیا می است حجران جمع
 حاجر است حواریون برگزیدگان انبیا و بصدت دل کرویدگان و
 ایشان جابه شومندگان بودند حجران نقره و طلا حذریان سخت
 تر سنده کان و جزع کنندگان حرون سنگستانها و اوج
 حره است حران مرد تشنه و نام شهر است در جزیره حیران و حوزان
 شتران کرکان و این هر دو جمع حوار باشند و جمع شدن کاهها
 آب را کومند و بدین معنی جمع حایر بایر باشند حسان ملح و تیرا
 خورد و شمار ما و او مفرد و جمع هم آمده است باب الحاء مع الواو
 فمن المصادر حشو خاک باشیدن و اندک چیزی بخشیدن حجو
 ایستادن و بجلی نمودن حیو خیزیدن کودکی و حمایت کردن و
 نزدیک شدن و بلند شدن و بلند بر آمدن و بر زمین آمدن تیر
 اولاً بعد از آن بر هدف آمدن حد و برابر کردن چیزی بخیری

و در برابر چیزی افتادن و در برابر نشستن حسو آشامیدن
حسو اگدن حنو خم کردن حفو و حفو مهر بانی کردن حفو بازداشتن
حصو تیز دادن و بازداشتن حصو برافروختن آتش حد و نفس
زدن شتر و برانگیختن و راندن شتر و خواندن آن من غیر المصادر
حفو حن زین و کوشه کوه و کوشه پالان حسو شور باد و مردی که بسیار
شور با آشامد حمو بدر شوهر و خویش زن حقو میان بستگاه
حشو چیزی در میان افتاده و زاید و شتران حوزد و مردم فرو
حلو شیرین **باب الحامع الیاء من المصادر** حی
خاک پاشیدن حی کرد کردن و کرد فرو گرفتن و او در اصل حوی بوده
حلی زیر و زبر کردن حری نقصان شدن و سزاوار شدن حری تقدیر
کردن و نموده شدن مراب و برداشتن حذی بریدن
و کرنیدن و شراب و سرکه و شیر حفی مبالغه کردن و مهربان
شدن و دانستن و نیک پرسیدن حچی روان کردن بار
کشتی را من غیر المصادر حبشی کوهیست در مکه حونی حوشی
حی زنده و پیابان و میان دیه و طایفه و قبیله حی اسم فعل
است بمعنی بیاوری کما يقال حی علی الصلوة و در بعضی نسخ
نحو جعل تمام لفظ اسم فعل آمده است حفی و حافی مهربان
و دانا و نیک پرسنده و برهنه بای و سبده اسم جای را و
تیری که همدت رسد حی ابر حطیر صاحب دولت و بزرگوار

حادّی کرد کننده و کرد فرو گیرنده حرا بی مرد سطر و کوتاه قد و کار
 کننده حذامی تیز زبان حوکی کوتاه و لاغر حواری سفید
 کننده و سفید پشت و یاری کننده و بصدق دل تصدق
 بنی کننده و ازینجاست قول رسول علیه السلام زهر بن
 عثمّی حواری امتی حسی آبی است که او را زمین در خود چیده
 باشد حامی آنکه در رنده جبری باشد و بغایت گرم و ستر
 نری که بچه از پشت او شده باشد و او را ازاد کرده باشند
 حای بزبور استه حلی زبور حلی مشد و بالفتح جمع و این مثل
 نخبی و نخبی حلی بالکسر کیا هست حوی کره یک ساله
 حیرتی همیشه حیرتی سزاوار و نثری که در سنگستان جود حجر سزاوار
 کتاب الحی، باب الحی مع الالف من المصاد
 خطیبان زن خواستن خورزا و خیز را و خورزا و خیز را
 رفتن خیز املاک شدن و کراه شدن خصیصا خاص کردن
 خلیفا خلیفه شدن و بادشاهی کردن و بجای کسی ایستادن
 خبثا حیت رفتن خلا خالی شدن و جمع شدن خلا و خلا
 حمد و ده و مقصوره نافرمان شدن شتر و به خلق شدن آن
 و فروختن شتر خصیا خایه کندن خوی خالی شدن
 و افتادن خاک فرو رفتن و فریفته شدن و شرم داشتن و بازداشتن
 خیل کردن کشی کردن خیابانها کردن خدا و خداوندی

کردن خفا پنهان و آشکارا شدن و درخشیدن برق ختانا
منزله بخش گفتن ضا و در شدن و دور کردن و حیره شدن چشم
خسوا دور کردن و دور شدن در اندن و بازداشتن و
رانده شدن و خوار شدن و حیره شدن چشم خطا در هم نشستن
شدن گوشت و پرن شدن آن و گناه خفا فریفتن حجاب نکاح کردن و مجامع
کردن من غیر المصا در خلیطی و خلیطی کار فاسد خطا نثر مرغ
خطا انباز در مال کما قال الله تعالی و ان کثیرا من الحطایا
لینبغی بعضهم علی بعض خطا موضعی است خطا نیز بر اسم
موضع است خونا، زن بزرگ شکم و نرم شکم خنجر و بانی
است که در و درخت سدره روید خنجر و اجمع خنجر و خنجر
آمینندگان خصما دشمنان خضاری گیاه سبزه گشت سبز خنجر گیاه است
خراب آنچه آواز نکند و سخن نکند خنجر شا پوست مار و پوست تخم
مرغ و بلغم و غبار خنجر استخوان بسکوش خنجر زمین مرکب از گل
و سنگ و موضع مکمل کمین خنجر جزو مکانی که در و چیزی نباشد
و گیاه خشک و متوضی خنجر یا پنهانها خطبا خطیبان خنجر
سبز و سیاه و آسمان و گیاه سبز و خضر الدمن علف و سبزی
هست که در میان سبزه کین برآمده باشد خنجر یا بانی
اسب و فراخ و کرکن خطا، و خطا ممدوده و قصر یعنی گناه خطا
ممدوده یعنی بسیار کام بناد و اوج جمع حظوه است خطا یکنوا

واد جمع خطیته است خرابه که سفند که هر دو بای او دتی گاه او
 سفید باشد خجوا مرد دراز پا / خفسا سرکین غلطاک خلفا باد ^{شاهان}
 خنقا شتر ماده که پوست بستان او فراخ شده باشد و یک چشمش کبود
 و یک چشمش سیاه باشد خبا پنهان و باران و گیاه خبا، مدوده ^{حقی} الای
 بلاس و کرباس که در صحرا زنند و چینه خنرا زنی که استخوان
 او قوی باشد خرناء زن شرمند خنرا کیا بی است خن
 یعنی طاق خاسی دور کنند و دور شوند خطا، کوشتی کد
 هم رسته باشد خناسخن فاحش و پیوده خذلا زن فریه ساق
 خنشی آنکه آله مرد و آله زن داشته خانی جمع او خطبازنی
 خواسته خنرا سرکین خذ با زن نرم سینه خلقا هموار با
 الحی، مع الباء من المصادر خب براه رفتن و دویدن
 دکاه برین پا دکاه بران پا استادن اسپ خب ^{مختن}
 و تیر تراشیدن اول بار و شعر گفتن بهر نوع که آید و شیر
 زدن صیقل خصب و خضاب رنگ کردن موی خراب ویران
 شدن من غیر المصادر خب سطر و فریه خب ^{خبر} اخرا ^{بنا}
 و پشته ریک و سوراخ و بر و هر سوراخ که کرد با شد خاز
 و خراب جمع او خروب و خروب کیا هست خرب کو
 نرم و نازک خب درشت خاضب شتر مرغ خطب ^{پنده} زن خوا
 طاب فرمیده دروغ کو خباب مرد دراز خب

کلیج و بای اسپ و استر خباب جامه بریده خب موج دریا و مرد چا^{پوس}
خب جوب خب و خب جمع او خب طایفه انداز عرب خب
شمشیر صیقل زده و نوعی از تیر و شتر سطر خب راه راست خب
خطبه کوبیده و خطبه خواننده خطاب سخن خطب حال و کار و سب
کار خب ویران خب و خب سال فراخ خب درخت خرم
بر بار خب رنگ ریش خرب دراز و دو شاخ شده خب نرجا^{ری}
خواب خوشها خاب مفرد است خب با کسر برده دل
خب برقی که با او باران بنامند و ابر باران خب بنایت کرم
دریش درخت خرم خاب نا امید بی بهره خاب که در قرآن آمده^{است}
و قد خاب من دسیها یعنی بی بهره شد باب الحاء
مع التاء من المصادر خطبه گفتن و خطبه خواندن خطبه بالکسر
زن خواستن خطابت خطیب شدن خلافت فریفتن بزبان
و بریدن خیره آزمودن و آماهی داشتن خشیت ترسیدن خسته بی
بهره شدن و نا امید شدن خیره بر کزیدن خرقه بسیار کج
خرکوش در زمین و پر کوشش شدن هر دو پهلوی شتر کج مانند
خرکوش خر علی لنگان لنگان براه رفتن خسته غلیظ شدن
شیر و آب و آنچه باب ماند از مایعات خست دوختن خفت
سبز شدن خفت و خرافه شکافتن و بریدن و فاسد کردن خست
و خسته زبون شدن و بی مروت و بخیل شدن خسته و خسته فریفتن خست سبک

شدن و چیت شدن خلوتی که نه شدن خشنه و خشنه درشت
 شدن خاطینه کنه کردن خندقه پای از یکدیگر کشاده نهادن
 بعض در وقت رفتن و لوک لوک رفتن خساره زیان کشیدن
 و همراه شدن و هلاک شدن خلافت بقایم مقام کسی است
 و بادشاهی کردن خلفه مخالفت کردن و مخالف شدن خلعه
 آفریدن خیف با لفتح پنهان گفتن سخن خیف با لکسر رسیدن
 خراده غایب کردن و پیرون آمدن خدمت فرمان برداری کردن
 خصوصیت خاص کردن خرابیه نمرسار و رسوا شدن خصاصه درو
 و محتاج شدن خدمت براه رفتن شتر خسته و خسته سر زکرو فرج بریدن
 آن قدر که سنت باشد خیانت با کسی و غلی و ناراستی کردن خواه
 آواز کردن خوات فرود آمدن مرغ از هوا برای سخا و خلاف عده
 کردن و بسیار سال شدن حیوت سست شدن خفوت مردن
 و فرو افتادن آواز و آهسته کردن آواز و سخن خفات ناگاه
 مردن خفاره عهد بجای آوردن خجالت نمرنده شدن و بسیار
 گیاه شدن زمین خله و خلوت دوستی داشتن خله درو
 بودن خجسته فراهم گرفتن خود را از ترس و پنهانی بستن خجسته
 خوش عین کردن و نیکو غذا شدن و فراخ شدن
 خجسته در خنکی شدن و نرم بودن و جنبیدن خرابیه درو
 راه شناس شدن خرابیه و خلوت منق و مجور کردن و خست

کسی کردن خلیفه در نشسته انداختن و دل بردن خرونده نگه کردن
خلیفه خلاف کردن خرواله و خرواله باراء و زاء مهمله و معجمه یاز
کردن گوشت خیمومه بدل شدن حمصه کرشدن خلطه
زندگانی خوش کردن خلطه انبازی کردن خفنه کمان بردن
خفنه چسپیدن و دریافتن و سنگستن خطر فته و خد رفت
نشاب رفتن و کام فتراخ نهادن خطوه یکبار کام نهادن
خطره سخت بزه کردن کمان و سخت خلقت کرد ایندن خضره
خراب کردن نسب کسی و شتبه کرد ایندن گوشت بوجهی که کسی اند
که از آن نراست و یا از آن ماده وزن راخته کردن و بدویم کمر
کار کسی را و شکافتن گوشش شتر خرقه بانک کردن پلنگ و غیر آن
در خواب و جنبیدن خفخته جنبانیدن آب و مثل آن خفنه
زشت خوردن خفنه فروتنی کردن خفنه به بینی سخن گفتن خلیفه کرختن
خفخته به بینی سخن گفتن من غیر المصادر خطوات بسیار کام
نهادن و او جمع خطوه است خطوه کام خطوات جمع خفنه
به نانی خفنه ترس خلیفه با دشاه و از پس آئیده و قائم مقام
کسی خلیفه طبعه و آفرینش و آفریده و آفریده خلیفه آفرینش
حصاصه میانه جزیری در خفنه خالفه بسیار خلاف گشته و مرد
بی خیز و ستون الاجت خلیفه خلاف کنندگان و مختلف شوند
و از بی یکدیگر آئیده و گویا بی که از پس کیای بی بروید و میوه که از بی

میو میباشود و دو گونه و شتر آبتن از پس کلبای بر وید خلعت کلبای
 که شیرین طعم باشد و دوست را هم گویند و بمعنی مصدر نیز آمده است
 خصله خوی خاصیت خوی و اثر خنرات بکبریا صیت خوار و زبون خصله
 زنی که باز دما و ساقها او فربه باشد و خوی حاد نه زمانه خبره
 نجستی و ضعیف خشاره بعینه چیزی خدایت عقاب و شتر ماده سیاه
 خزره دردی که در مهره پشت پیدا شود خزارات جمع او خزره
 شگافتن کشتی خشاره چیزی زبون و کمینگی خضره سبزی خوار
 سبزیها و حضرت در اسب ویزه رنگ را گویند و در آدمی
 رنگ کبک کبک کون را گویند خضره و خوارت عهد و پیمان خمره
 سجاد ایت که از شاخ درخت سیاه خمره بوی شراب خضره
 نان و خمیره که در شیب خاکستر بزند خمرت باز دارند از کار بسته
 دندانه های شتر ماده و سال ششمین شتر ماده خلاصه پاکتر چیزی
 و خوبتر آن خصله کار و قصه و حاجت خصله و خطبه زمینی که
 در و باران بار و خصله مقننه خصله پوست پاره که خطاط در
 انگشت کند و زبکیر خصله فروتنی کنند خصله مال برگزیده و
 خوب و زنی را که طلاق خلع داده باشند خزارات افسانه
 خدمت خلخال و دوا لی که بر بای شتر بنده خمره خانه که از جامه
 خصله پوشش و چیز خصله کار اول خصله شتر ماده بسیار شتر
 حیاله سواران خصله کنار آدمی و دامن او و شیب بغل خصله

تهنیکاه و میان آدمی خطه کوشه زمین خطبه سخن خطیب خلده
کوشواره خاویه و زوافاده و خالی خیشات پلید هیای خیرات نیکوهای
وزمان برگزیده خراخه خانه که در و مال و اسباب نهند و نگهدارند
خرنه خزانجیان خره مهره خندانه زنی که استخوان او قوی باشد
خافیه پنهان شونده و جتی که در بدن آدمی پیداشود و پرمای کوتا
مرغ غیر تیز پرماد شاخ درخت خرما که نزدیک تنه باشد خفیه
پنهان شده و چاه و کنه اندک خفیات جمع او خلوت جایی خای
خفته و خفته راهی که در ریک یا در آب پیداشود خفته چشم شتر
و پاره جامه و گوشت پاره و منجی خسته خفته سخت و سطر خط و خط خسته
زمین و نوعی از شتر خطبانه زمین و مردم بسیار جهنده باب
الخامع الناس من المصادر خنث روی بآن طرف کردن
خیل را و از اینجا آب خوردن خنث و خنث پلید شدن سگم
و نرم سگم شدن خنث پلید شدن و بدی کسی گفتن در عقب او
من غیر المصادر خنث زن خنث خنث و خنث پلید
مردار خنث الحدید نقل آهن و روی آن خنث سست و گسته
باب الخامع الجیم من المصادر خروج بیرون آمدن و بیرون
رفتن خنث کشیدن و ربودن و مشغول کردن و با بر و اشارت کردن
خلوج خنث چشم و در دل آمدن عضو از کار سخت خنث و خنث
تیز دادن و تیز زدن خنث لرزیدن بای پش از برخواستن بتجیل قیام

و کز شدن بای و کج نهادن بای در رفتن خداج بجه انداختن شتر
 پیش از وقت حج سستی یافتن من غیر المصدا در خرج آموخته
 و ادب ده خرج چیز است که بان بار کنند خلوج شتری که بجه او را از شیر
 باز گرفت شده باشند و شیرش کم شده باشد حجج با ذکر رود
 با دسخت خرج ریشی و دلی که بدن پیدا شود خرج حاصل ملک
 خرج با لضم خرچین خرج بالغی بری آسمان و مالی که بیرون رود و حاصل
 ملک که بیرون رود و رودخانه که گذرگاهش نباشد و زنگ سیاه
 و سپید خنجر و خنجر مرد بر کوشش خارج بیرون خرچ با دو نام
 متباین است خلیج دریایه و جوی و طرف جوی و ریمان و کاسه
 و کشتی خورد خلیج جمع او و نیز خلیج قومی اند از عرب خلوج بضم تین
 ابر بر آکنده خلیج درختی است خلاص جمع او خرچ نرم و نازک
 خدیج شتر که که پیش از وقت ولادت از شکم افتاده باشد
 خداج نام تمام کما قال النسبی علی کل صلوٰۃ لایقراء فیها بام القرآن
 فهو خداج باب الحاد مع الحاد من غیر المصادر خو خ شفا
 باب الحاد مع الدال من المصادر خلد و خلود جلودان حمود
 مردن و فرود نشستن آتش و گرمی و فسرده شدن خد زمین
 کندن و داغ و نشان کردن بر روی خضه خارا از درخت پیا
 کردن و سخت خوردن و بریدن میوه در وقت تری او
 خوردن حبّه اکثور و بلب دانه از خوشه فرا گرفتن و پوست از

درخت باز کردن و بچا سیدن جوب بدست و برگ از شاخ درخت
ریزیدن خفد سبشتاب رفتن من غیر المصاد در خفود فتر ماده
که از رسیدن وقت بجز از سکم اندازد خفید شتر مرغ صیت خلد
موش خود جایی که در آن آتش پنهان کنند خفد رخ و راه و کافه
زمین خود زن نازک اندام خود جمع او خفد جابها و او جمع
خده است خداد داغ و نشانه که بر روی باشد خرد و خرد و حرا
زمان شرم دار و اینها جمع خفیده اند خفید درختی که پاک کرده
شده باشد از خار یا از برگ خفد آنچه بریده شده باشد از درخت
تر خفاد رخت بی خار خفد و مرغی است خلد جبری عسل
خاله جادوان باشند خاله فترده باب الحامع المذال
من المصادر خواذ آمدن تب در وقت غیر معلوم غیر المصادر خفا و بگو
و سرگوهها خندید خایه بر کنده خند بکیر باب الحامع الراب
المصادر خبر و خبر از مودن خسر زیان کردن خسار کمر اه شده
و هلاک شدن و زیان یافتن خور حلقه و بر رسیدن نیزه
و تیغ خطور در دل آمدن جبری خمر پنهان شدن و پوشیده
شدن خمر خمیر بایه در ارد کردن و شرم داشتن و شستن و کواهی پوشید
شدن و خمر خوار بایک بدن کا و کوساله خمر شرم داشتن و خمر خوردن
خسر باطل شدن خون خسر بدر کردن زبونها و چیز خسر آختن
و غلبه شدن و در پایان اقامت کردن خسر تنگ شدن

بچسیدن

و خوردن شدن چشم خمر عذر و نارسائی کردن خطر و نب جنبانیدن
 شتر و چیدن نیزه و خرا میدان مرد و خطر بسکون طائر و دیک شدن
 پهلک و بازی دادن و نیزه زدن و خرا مان رفتن خمر عهد بجا
 آوردن و رمانیدن و بفریاد رسیدن خمر چشم شرم داشتن خیر بهتر
 بودن و بهتری برگزیدن خمر با بک کردن آب و آواز خواب
 خفته کردن خمر افتادن و ازینجا است قول خدای تعالی و خرموسی
 صغفا خدر در پرده شدن خدر کرا آنها چشم ظاهر شدن و چیدن
 پای خدر است شدن پای و از رمله دور افتادن آهو خمر سرا
 بقی رسیدن من غیر المصادر خلل بتشدید لام و انه است
 مانند ماست و آنرا بزبان غجم هم خلر گویند اما تخفیف لام
 خر خلق است یا که کندم اولاد و فرورود و خرز یک صنفی است
 از آدمی خمر ارد و سپ که بهم آمیخته باشد خناسیر پهلک
 شدگان و این واحد نیامده است خضار تره که اول پیدا
 پیدا شود و شیرینی که در واس بسیار باشد خطر شتر بسیار آنچه
 بان خضاب کنند چیزی را خطا نیزه زنده خیر بفریاد زنده
 و مانده خاور کیا همیت خمر نیک و نیکتر و اسپاده و اسپ
 خدر پیشه و جو پار آن خدر بختین مناک دست خدر بردما
 خادر حیران دست و کامل خطر بزرگ و جابه و ترس و تملک و آنچه
 پریان کرد کنند خطر بزرگ و مانند و مهار خمر سر و سر و سر

خضر میان آدمی و هیگاه خاسر زیانکار خیر زیان رسیده خضر است
خوردترین و جمع او خاص است خا ز پر خوکان و نوعی از علت است
خیر زبون بخور شتر ماده بسیار شیر خا ج جمع آن خیسور کرک
و دینار و چیزی که آدمی نداشته باشد و غول بیابان و خانه زنا
خسیر زن پر حمله شراب و امکور و بدی و چیزی که از پس چیزی
خمیر و خا ر شخصی که هر یص باشد بخور و خا ر باضم بقیه سستی
خا ر بکس کرده و دامن زان که بر سر پوشند و نوعی از چادر حمر پرده و
نهان شدن کلاه بضم تین جمع آن خفر شرم و حیا خیر و انا خبر حکایت و
قصه خبر بکون با، خیک بزرگ جنور جمع او خبار زمین و نم خا
اسم موضعی است در شام خیر موضعی است در حجاز خا ر بقیه و طای
که در خوان و سفره مانده باشد خا ر غلیظ خا در شیری که در شاپاقت
کننده باشد خیر او از آب و زمین دشت که در میان دو پشته
واقع شده باشد خور زمین دشت که در میان دو پشته واقع
شده باشد و خور بالستخ شتران ماده خور ضعیف خور با بک
کما قال الله تعالی عجل احب له خا ر پوفانی کننده و مکرو
غدر کننده با سب الخا مع الزاد من المصادر خور نموده
و مشک و کفش و دوختن خور پر چین خا ر بر دیوار نهادن تا کسی
دیوار نرود و بدوختن خور نان بچتن و نان دادن و بخت ریاندن
و زدن شتر دست خود را بر زمین خور کننده شدن کوشش

غیر المصادر خرا بر شیم و کنج و جامه که از کنج بافته باشند خاز باز کن
 و نام کیاچی است و در دلیست که در حلق پیدا میشود خرا باز بمعنی
 خاز باز باشد خرز جوهر و مهره ایست کم از خاز نان پر و کیاچی
 خرا از موزه دوز خرز خروش خرز قوی خوز نوعی از آدمیان
 باب الحاد مع السین من المصادر خنوس پنهان
 شدن و واپس رفتن و واپس ایستادن خنس ربودن حسن
 بنج یک گرفتن و پنج شدن حسن خنوس کردن خنس بفتح
 و الپس جبهه شدن پنی خنس عذر و بدعهدی کردن و فاسد شدن
 خنوس لال شدن حسن گرفتن من غیر المصادر خنوس کنکن
 خنوس کندم کنه و شراب کنه خنس طعانی که برای عروسی و
 ولادت میا سازند خراس و محک خنس و خلا پس پراکنده
 شدگان خامس نجم حسن تره ایست حسن نام شخصی است
 خنفس کوکال که او را سر کین غلط بگویند خنفس انکه او را
 موی سیاه و سفید بهم آمیخته باشد خنس شیطان و پنهان کننده
 خنابس دیرینه و کریه منظر خلا بس دروغ و جزئی خوب خنس
 ستارهای راجع شونده و ستاره فزورنده خنس لشکر و روز
 بنج شبه حسن شتر نشنه که هر پنج روز یکبار آب خورد و نوعی از
 جامه دبرد و نام شخصی است خنس خم و شیر درنده و پشه بسیار
 درخت خنوس خنوس دزبون و کم هت و خنجل خنس خم

خوش برگیرنده باب الحاء مع الشين من المصادر خمس و
خوش و خدوش و خرش یعنی خراشیدن خش مهار در
پنی شتر کردن و در رفتن در چیزی خش و خرمش یعنی کسب کردن
هم آمده است خش ضعیف شدن چشم و خرد شدن من غیر المصدر
خشاش مهار و مار کو جک سرخشش مرد کو جک سر و چمذگان
و عوگان خورد خشیال کرده و گیاه معروف خفاش شب پرک
خفایش جمع او خوشش بقیه مال و بعضی شران خوشش تکیه
و میان آدمی و سایر حیوانات خش جاهای کتان که زبون باشد
خوش مکسک خورد و پشه باب الحاء مع الصاد من المصادر
خرص و خرص حرز کردن غله و حرما و غیر آن و دروغ گفتن و کمان
خمس لاغریان شدن و آرامیدن و ریم جراحت خصوص
خاص کردن خصاص درویش بودن و محتاج بودن خص
بفحتمین لاغر کردن خوص در کو فرو رفتن چشم خیس اندک شدن
خلوص پاک شدن و کبسی رسیدن و بجزی پوستن خلاص برتن
و تنها شدن خلص آمیختن من غیر المصدر در خلاص نشانه
خلوص دردی روغن که در تک دیک مانده باشد خیس و خایص
چیز اندک خص خانه که از بی ساخته باشند خرص و خرص
جنبه و نیزه و حلقه زرد نقره خرایص جمع خراص دروغ کرد و خرز
کشنده خرص کشته سر رسیده خرص برک درخت خرما

خوص جوبکی است که بر سر خیک زنند خریص منبره و چمنه و خوص
 فاصها غص دوست خوص انکه بک در حنت خرافه و خوص
 امیاهای پامی گشتان و سوراخ خوزد آیمخته باب الحاء مع
 الصاد من المصادر خوص در رفتن در باطل و در بازی و شروع
 کردن در کاری و شمشیر زده جنب باین در آب رفتن و شفته شدن
 شراب خیاض در آب رفتن و جنب باین خوص ختنه زن
 کردن و فراخ شدن عیش و فرود داشتن و نرم شدن و فرو
 و فرو بردن و کسر دادن لفظ را خفاض ختنه زن کردن من غیر
 المصادر خفاض دوات و مداد خفضن مهره خورد خفاض
 حای بسیار آب خفض خفاض قطران خفاض بالضم احمق و نوعی است
 از زیور اندک باب الحاء مع الطاء من المصادر خط
 نوشتن و بانگشت خط کشیدن در زمین خط آیمختن خط
 شب کردیدن برای سوال و کدائی و دست بر زمین در رفتن
 شتر و انداختن برک از در حنت و خنیدن و انعام کردن کسی را
 بی معرفت خطا مانند دیوانه شدن و دیوانه گردانیدن خطا فرام
 خطا سر کشی کردن اسب خط بی بوست بریان کردن خط
 نزدیک شدن خط خراشیدن و تراشیدن و بکاح کردن و
 کردن من غیر المصادر خط رشته خطوط جمع او خط ابین
 که در قرآن آمده است یعنی سفیدی روز و خط اسود یعنی سیاهی

شب و خیط کرده شتر مرغ خیط در زری حیط شیر ترش و درخت
پرفار با میوه بد طعم و درخت بی خار را هم گویند خط نوشته خط
جمع او خطا نیک نویسنده خط آمیزش کرده و تیری که چوب آن
اصل کج بوده باشد و در روی خوش بود یکی از اخلاط اربعه
که آن خون و صفرا و بلغم و سودا است خلوط آمیزنده خلیط جمع
خطا نشانه که بر آن شتر کنند خرط بالضم علت و دردی است
که در بستان ماده شتر می افتد خرط شاخ نازک هر درخت و مرد
نیک خلعت خامط شیر ترش آمیخته حیط بریان و شیر ترش
خطا بر کی که از درخت افتاده باشد خط جمع خطا است
اسبی که سوار اند از خطوط کا و وحشی خط کوشها و زمین و او
جمع خط است خطا ی زمینها سی که در آن باران بنار و آن جمع
خطی است باب الحاء مع العین من المصادر خدع و خداع
فزیب دادن و در رفتن سوار در سوراخ و در رفتن بجزی و
خسک شدن و کساد شدن بازار و بخیلی کردن و متکون مزاج
بودن و کوناگون بودن چیزی و این همه معنی خدع است نه
خداع خدع کوشش تریخیدن و بشیر زدن و بریدن خسوع فرو
نمودن و نرم و نهان شدن و آرام گرفتن و فرو رفتن چشم
و تکدل شدن و خوار شدن و ترسیدن و ویران شدن -
خسوع فروتنی نمودن و بمعنی غروب کردن ستاره خسوع

فروتنی کردن خلع برکشیدن و فرو گذاشتن و برکندن و عزل کردن
 و خلعت دادن خلع و افروختن زن کجا بین جمع و خنوع
 کمک و ارر فتن خرع نزم شدن جمع برپا ایستادن
 و از کرب بازا ایستادن و پنهان کردن ختع و خنوع رفتن و رفتن
 کردن خراع دیوانه شدن شرماده خفع سر کچه شدن و افتادن
 و شب مشیر و مثل آن زدن خراع حیران شدن خرع باز پس
 افتادن از چیزی خرع شکافتن و سست شدن من غیر المصادره
 خوع کوسفند میل کردن گاه را و دو طرف راست و چپ خونع
 و خنوع را بنمای و ایستادن و خونع بجهت خوکوشش راهم گویند
 خادع فریبنده و متغیر و متلون و نامقص خروع کیا هیئت خیع
 راه نارا است و مراب پیابان خداع سخت فریبنده
 خضادع بخیل خلعه کفار خال خرمای پخته خلع طر فیت که گوشت پخته
 در آن هستند و گوشت قاق بریان کرده و گوشت پخته یخی کرده خشم
 فرو خفتگان و آرام کردن فکشان باب الحاد مع الفاء من المصادره
 حرف میوه چیدن خلف و خلوف از حال یکبشتن بوی و من
 و تپاه شدن بنید و آب برکشیدن و از پس آمدن خلف خلان
 و عده کردن خروف ماه گرفتن و بر زمین فرو شدن و نقصان
 شدن و پوشیده و پنهان شدن خف در یافتن و چیدن و
 سنگستن خضاب بجهت انداختن شتر خضف تیز دادن خف رستن

و برهم نهادن و در پی چیزی آوردن چیزی را و کفش و موزه
و مثل آن دوختن خوف برودمی رفتن و اندک شدن
خوف سخت پیر شدن چنانکه عقل فاسد شود خط و خط
ر بودن خوف بانگشت سگد انداختن خوف کشیدن خفت
نرم شدن موج بای شتر و چیدن شتر پی خود را از مهر خوف بدشت خرمیدن
و در رفتن خلاف دیگرگون کردن و واپس ایستادن و با کشی
کاری کردن خوف ترسیدن و بجاز معنی ترسیدن آمده است
همچو قول خدا تعالی یرکم البرق خوفا و طعنا خیف یک چشم کمبود
و یک چشم سریره رنگ بودن و بستم کردن و فراخ بودن پوب
لبستان شیرمن غیر المصادر خند و رفتار بطریق هروله
خوف غایب شدگان و حاضر شدگان و خلاف کنندگان و
این از لغات اصدا د است خاف آنگاه کردن بلند دارد از
خفیف جابه سفید کتان خفت جمع او خاف سخت تر شده
خفیف آب چاه بخج و کرسنه و خواری خاف لاغر و
خفیف جابه که در سنگ کرده شده باشد خفت جمع او
خفیف برق خوف چیست روزه و شتر شب رو
خاف شتر شب رو خفت جمع او خاف جانور است که
را خفاش گویند خفت کفش خفت و خفاش طر نهاده
که از برگ چنانکه خفیف خیری که ماست در و کرده باشند

خففت خرنما، خور و خفاف موزنا خف کرده اندک و سبک
 و چیت خف باضم موزه خفیت سبک و چیت خف و خف
 خنوز نیک و از پس آینه نیک خف سر پستان خف
 کوتاه ترین استخوان پهلوی خلوت جمع خف مکر لام و شتر
 استن را هم گویند خالف زنان کما قال الله تعالی رضوا بان
 یکونوا مع الخوالف و جو بهاء الاجت را هم گویند خالف آب کشند
 و باز پس مانده و مرد پیچ خلیف را ای که میان دو کوه باشد و جابه
 گفته خلاف پس خیز و ذکر و کون را نیز اطلاق کنند و درخت سپه
 و آنچه در قول خدای تعالی که لا قطعن ایدیکم و در حکم من خلاف
 یعنی از طرف مخالف چنانکه از طرف راست دست را و از طرف چپ
 بای را و یا بعکس خف است همواره خدروف چیت رفتار و خوب مثل
 آن جزئی که کودک رشته در آن کند و ذکر داند تا او زده
 خذ از لیت جمع او خذراف کیا همیت ترش خلیف چیت رفتار
 خلیف تر سنده خدوف ماده خرف به خرف خرمه و ریزه سفال
 خرف پری که از عقل او فاسد شده باشد از غایت ببری خرف
 بره و اسپ که شش ماهه خالف فرمانی عزز کرده شده
 خارف قیل است خضوف شتری که بجه انداخته باشد خالف از
 آینه کان و بادشاه خاف سبکان و سبک باران را هم گویند
 چیت بوست بنان و آب سیل و ذکر کون و کوشه کوه

خرقیت پاییز و باران پاییز خف کتان خنوف خنتر نرم رفتار ماده
خفاف مرغیت خوش آهنگ سیاه رنگ و نیز سازیت که
مانند هر دو سر مجروح آسب کشتی در آن باشد خطاطی و خطا لهای کرک
و شیر و پلنگ و امثال آن خفاف بفتح خا شیطان خا طف ربانیده
و کرک و خا طف طله مرغیت باب الخا مع القاف
من المصادر خفوق غایب شدن خفوق آواز کردن فرج و زهد
و غلاف ایراز غایت لاغری خاق یکدیگر را کلو کردن خن خن
فراخ شدن خنایق تیز دادن خفق سر جنبانیدن و بستن
و جنبیدن علم و چیزی را بخیزی هم بر زمین زدن و حبس کردن
و غایب شدن و پریدن خلق آفریدن و فرا بافتن سخن دروغ
و تقدیر کردن و خلاف کردن و بجای کسی داشتن و انداز کردن
خفت کلو کردن خفت سرکین افکندن مرغ خرق سوراخ کردن
و دریدن و دروغ گفتن و پریدن و کز کردن باد و غیر آن خرق
و خنق تیر در جایی نشستن و تیر بخیزی رسانیدن و تیر زدن
خرق حیران شدن و فروماندن در کاری و خود را بر زمین افکندن
از ترس و درشتی کردن با کسی من غیر المصادر خلق و خلق خود
عاده خلق بفتح تن کنه و فرا بافته چیزی خاق با نفم زخمی است
که در خلق پیدا شود و خلق را بکشد و خورق نام کوسکی است که
که آنرا معان اکبر و فرمود از برای بهرام کور خاق و خاق

سر نیزه و تیری که در نشانه نشسته باشد خفاق سخت پهن شده
 خیفوق فراخ و چیت رفتار خفقیق حادثه و زمانه وزن چیت و
 لیه خفوق ماده خری که زهدان او آواز کند از غایت لاغری
 و همچنین فرج و غلاف که او آواز کند خلیق کنگلک خلوق خوش خلق
 داروی است خوشن بو خفاق رسیمانی که در خلوق چیزی باشد
 باقی راه تنک کوه و کوچه حوق حلقه و چیزی فراخ حوق
 جرب یعنی کر خاق باقی فرج جنق مرد در از و اسب در از
 حبست رو و شتر در از حبست رو و حزنق عنکبوت نر خرق
 بجه خرقش خرائق جمع او خرق بیابان و سوراخ خروق
 جمع آن خلیق سزاوار و نیکو عادت خلاق نصیب خنق سنگ
 زمین و آبگیر خشک شده خرنق باد نرم و باد سرد سخت وزن
 ماهوار و شیب خرائق جمع او باب الجامع اللام من المصاد
 حنذل فرد که اشتن دوستی و یاری و بد بخت شدن
 و استوار کردن و خلال کردن و لاغر شدن خبل ناقص عقل و
 ناقص اعضا کردن و بریدن دست و پا خلال دوستی داشتن
 خلل تباه شدن کار خلل لاغر شدن و کم گوشت شدن خل
 باضم بمعنی شکافه شدن و درویش شدن هم آمده است
 خال لنگ شدن خول نمک داشتن خل فریفتن خیال در بی
 درشتن خال کبر نمودن خجل شرمزده شدن و شادی نمودن

خیل و خیال و یوانه شدن و تپاه شدن و فصل تر شدن حدل برگشت
شدن ساق خرغال لنگیدن خسل ناکس شدن فصل خصل تیر انداختن
خصل خطا شدن و فرو بسته شدن کوشش و سراسیمه شدن
بی احتیاط شدن و پیوده گفتن خیل پیدا شدن چیزی در
دل خزل کوشش بریدن من غیر المصاد در فصل و خصال ضعیف
و زبونان فصل آنچه بآن کر و گشتند در بازی نزد و شاخهای درختان
که در هم رفته باشند فصل تروکیاه تازه و نازک و خنطول ایر
در از و شاخ در از و خصال پای و بجن خلا خیل و خلا خل جمع
و خلخل نیز بمعنی خللی است حمل مژه چشم و زیر بال و خیل
کنهدارنده و خدمتکار و خیال گسسته و متکبر خول جمع او و این
لفظ بمعنی مفرد هم آمده است خیل سواران و اسبان
خیول جمع او خل و خلیل دوست و درویش و محتاج خل
سرکه و خیر و مرد ضعیف لاغر و جامه کهنه و رکبیت در کردن
که سبزه پوسته است و رای که در میان ریک باشد خیال آند
و شخص خوبی که در میان باغ و غله زار راست گشتند و جامه سیاه
بران آند از نداشتن و خوش بر منند خیل جنی خیال ریم و خون نام
اسبی است که خلیل سخنها و پیوده و کار باطل خال ابر و برادر
مادر و شتر سیاه نر و علم شکر و خال عضو خول جامه فرو کذا رنده
یاری و دوستی خلل میانه چیزی و زبانی خال خوبی که در میان

حایمه نهند و سخت بچند و میانه و چیزی و خاصیتها و چیزی خلیل دندان
 و دوست خصال و حضایل خوبها و خاصیتها و دل دانه اسپندان
 خزل و خزل زن حقا خلیل پراهن بی استین خلیل چیزی
 که شته خلیل کران وزن خلیل لحو العیت شتران و کاوان و
 جلهندگان خجل شرمسار و زمین پرکیاه حامل فرو افتاده و کم نام خطل
 جلنده و مرد مضطرب و مرد احمق و مرد زود بخشش و نیز خطل آنکه
 کوشش او فرو افتاده باشد و سخن فاسد خیطل کر به خزل سطر
 خطل زبون و مقل خشک و آن یکنوع میوه است خطل و خطل
 سواد دست آر بنهما و پای و ر بنهما را هم گویند باب الحاد مع المیم
 المصادر خم و خموم چاه پاک کردن و فرارفتن خانه و متغیر شدن
 گوشت بخته ختم مهر کردن و قرآن تمام خواندن و باقر سایندن
 مهر چیزی ختم بهن شدن حزم بریدن و کم کردن و از راه بستن
 و شکافتن و سوراخ کردن حزم و خطم مهار بر کردن خضم و خضم
 کردن حزم یعنی در پیوستن و دانمودن و بمعنی سوراخ کردن
 هم آمده است خشم پنی سگستن و متغیر شدن گوشت خشم بچ
 دندانها چیزی خائیدن خضم بریدن و شتاب رفتن خیم بای برداشتن
 و خیمه دوختن من غیر المصادر خشم نام شخصی است خدام بای و
 خرم پنی خرم بالضم سکنی است که در آن سوراخها باشد خرم درختی
 است که از پوست او رسن سازند خشموم پنی خیاشتم جمع او شام

مرد بزرگ بینی خشم علقی است که در بینی پیدا شود خشم مکمل انگیزین در زبون
و خانه زبون و سنگ کج و نام شخصی است خشم دشمن و دشمنی
خشم جانب بار خوار و کوشه بار و کوشه و جانب هر چیزی خشم
سبب نخبش و جماعه کثیره و شتر بر خلم و یار و خانه و خویم
خیمه خیم خیمه دوز خادم خدمتکار خدم و خدام جمع خدم مرد بخشنده و دست
رفتار خشم دشمن خصام و خصوم جمع او خصیم دشمن و کینه کش خدمتکار
او بر کوشش باشد خشم منفار مرغ و پشت بینی جبار و اخطام مهار خام
کننده خشم کبابی است خلم در از خشارم آوازها خضم چیزی بزرگ
و قطره فراخ و مرد بسیار نخبش خصارم جمع او خضم بچه و سوسمار
ختم آنکه فال بد گیر در خطوم بینی و بینی هر چه باشد و شراب خراطیم
مهران خیم طبیعت و خلق خایم بدل فایم و خیتام و خاتم انگیزی
و مهر و نگین خواتیم جمع او خاتم و ختام آخر هر چیزی و ختام چیزی را
گویند که بدان مهر کنند مانند کل و موم و غیره ختم سبط بینی و بینی
بنی باب الحاء مع النون من المصادره ختم و ختان سر ذکر و فرج
آن قدر که سنت باشد ختم نگاه داشتن مال و غیر آن و در خراب
نهادن و پنهان داشتن راز ختم زبان کردن خذلان فرو کردن
یاری و مقهور و بد بخت شدن و جرم کردن و ناراستی کردن
و بوفایی کردن و بن بکنار خود چیزی برداشتن و باز کردن
جابه و بدست گرفتن چیزی و پنهان کردن چیزی برای روز سخت

خطر آن دم جنب بایندن شتر و جنبیدن و خرامیدن در رفتار و تیز
 ازدن چنین به بینی کر سیتن و به بینی خندیدن خراکننده شدن
 گوشت خفان جستن دل و جنبیدن سراب و علم و مثل آن من غم
 المصا در خراین خرنهها خشن درشت و علتی است که در آدمی پیدا
 می شود خشن و امارد و پیر زن و برادر زن خشتان تر سنده خطبان
 زردی که درو خطما، سبز باشد خشن زن حتما خیزان می و یکنوع در
 خزان خرکوشان زرد و جمع خمرز است خیفان منع منقش که برود
 خطما، سفید و زرد باشد خزان شیرورنده خیال کفنده و کم و گستا
 کننده خزن و خیزن دوست خزان و خزان مردم زبون و ناکس و
 نیزه ست خزان سراسر که بریده میشود در وقت خسته کردن
 خندان مرد بسیار تیز خشن درشتان و او جمع آشن است
 خزان علتی است که در پنی پیدا شود و دردی که در حلق مرغ پیدا
 کرد و خندان عکبتومان و او جمع خذر ن است خنطبان مرد
 بهبوده کوی خوران و بر و مجرای سرکین خلمان دوست و دوستان
 خافقان افق مغرب حصین بر خور و خزان زیان خاسین دو کشتگان
 و دوزشوندگان خاسین بی بهره شدگان خالون و اسپانیناگان
 خاندان مردگان خراصول دروغ کویان خصلان حلقما، زرد و نقره و نیزه
 خصال جمع خاصه است خصلون دشمنی و رزندگان خایشتن در رزندگان
 خفتن سخت و سطر خشتان آن دو استخوان که در پس هر دو کوه

نابت است و معزاد و خفاء است بتشدید شین خزان نمرند خن
بهیمنی گویند کان و او جمع اخن است باب الحاء مع الواو المصا
خبر فرو مردن آتش خستوزبون شدن خرا خطو در هم رسته شدن
کوشش خطو کام نهادن خلو خالی شدن و کد اشتن و در خلوت
شدن و افسوس داشتن خفو درخشیدن و آشکار شدن خذ و سست
شدن و فرو کد اشته شدن جزو سیاست کردن یعنی جزای کار
دادن و قهر کردن من غیر المصا در خلو خالی و خفا و زبون باب الحاء
مع الباء من المصا در خزی رسوا شدن و حوار و هلاک شدن خشی سر کبر
انداختن در فرج کا و خدی نرم شدن و فروتنی کردن خفی پنهان کردن و آشکارا
شدن و درخشیدن خلی گیاه در و درون و شتر را گیاه دادن خذی نشت
نمودن خجی فرو افتادن ستاره و غیر آن و خالی شدن و جزئی خورد
زن در وقت زاییدن و کهنه شدن و از بیج برگردن بلغم من غیر المصا
خاسی کارزان خالی جینان که در تن آدمی پنهان باشند و پرمای مرغ
که شیب تر پرمای بزرگ باشند و شای خنای در حنت خفا که
متصل تنه باشد و نهان شده و او جمع خافیه است خاسی لفظ
بخج حافی خلی و خالی تنهی و معنی خلی پیغم هم آمده است خشی سر کین
خشی خشک خذری و خذاری شب تاریک و ابر سیاه و هر چه
سیاه باشد خضاری مرغی است که آنرا خیل گویند و خراسی خراسا
خزری رسوا خنی و خنی پنهان خطی گیاهیت معروف خذری علی است

که در آدجی پیدا شود خرفی رخت خانه خری زمین دشت خصی
 خایه کنده کتاب الدال باب الدال مع الالف من
 المصادر دو اسپار شدن و کینه گرفتن دقا بسیار شیر خوردن شتر کره
 و تخمه پیدا کردن او از شیر بسیار خوردن دو امد او کردن دید سخت
 سخت دوید و ناز بون و ناکس شدن و با کوز پشت شدن و اسپال
 شدن و پرا و کرد و ایندن دعا خواندن و خواستن و عبادت
 کردن دقا کرم شدن و بالضم منحنی شدن و کوز پشت شدن و دراز
 شاخ شدن در ابر و در کردن و ورم کردن پشت شتر و کج شدن
 جبری دعوا منب خواندن کسی را دفتی بشتاب رفتن در وادید
 و ر شدن و درخشیدن و رفتن ستاره از جای خود و نازیرک شدن
 من عنبر المصادر دو او و او ممدوده و مقصوره دار و دقا خوانا
 دقا دریا و سوراخ یوغ دعا حکم کرده و خوانده شده دجی تاریک
 دبا که و دبا بالفتح تلخ و نطی شتر ز سبطه بوقا سرکین دینا اینچنان دژ
 ترو زبون تر دقا بد خلق دقا در و بیماری و علت دقا صاحبان
 هر و معتمدان دقا زمین هموار و گسترده و شتری کوهان در عابجه
 شتر و شیر آن و ششم آن و هر چیزی که کرم دارد چیزی را مثل جاق
 و غیر آن در عا سیاه سر دعا آنچه خدا را بدان میخوانند در حاجت
 دقا شتر کره که تخمه پیدا کرده کرده باشند از بسیاری خوردن شیر
 دقا یا جمع او و دقا جمع دلو است و عا زمین کرم سیر دعا خواننده و دعا

خاک در آنجی و یکنو دهنانام موصنی است دیدار دادا آخر شب و آخر ماه
 دوا درخت بزرگ و عقاب دراز منقار و اسپ دراز کردن دوا
 بازی دمی و اوج جمع دُمیه است و این بتی است که از علاج باشد
 دنا موضعیت در باد دوا بیماری و احمق و دوانتا در شیر و مبعی خیر نژاد
 دانا کینک دحجا چشم سیاه و فراخ و پشته زمین و ماه کاهید و در
 شتر ماده کبی دندان و شکر و باسلخ ماده و فلی کیا هیت تلخ که
 آنرا خزر هره خوانند در ماکیا هیت شور و خرکوش و زینی که کف
 بای و ارا گوشت پوشانیده باشد و هادیک و کرده آرمیان و شتر
 ماده سیاه و کوسفند خوزد و سختی رنانه و عدد بسیار دمل آرمیان باب الدال مع الباء
 من المصادر دپب نرم رفتن دُاب و دوب پوخته رفتن
 و بجد کاری کردن و ریج کشیدن دُاب عادت کردن دوب به
 خال شدن من غیر المصادر داب عادت و شان دجوب طرف
 دُوب خرس دواب جرنکان زمین دُوب جدا کننده داب
 روشن و درهم دُوبوخته دونده در جیب کننده دُوبوخته سخن چین
 دُوب غار و شتری که از غایت فریبی رفتن نتواند دُوب موی
 روی زن دباب مال بسیار در رفتن کاه تنگ دعا مزاج دبابی
 دولا ب چرخنی که بآن آب از جاه بیرون کشند دوالیب جمع او
 دُوب مرد ضعیف و اسپ دراز و زمین هموار و مورچه و
 دانه است دلب درخت چنار باب الدال مع الاء من المصادر

و راست علم خواندن و کتاب خواندن و عادت مزاج کردن دست
 فراخ شدن عیش و روزی دست خوب نهادن و او در اصل
 و دینی چنانکه دعوت در اصل دعد بوده است دایست دین پی
 کردن دمنه کینه و در شدن دهمه حیران شدن دباغت موی بدر بردن
 و کرد کردن آن دولت کرد کردید و دولت پی نیازی و مال داری
 کردن و غلبگی نمودن و کرد فرو گرفتن دوشکر بهمید کدورت خواندن سبوی
 طعام و چیزی دعوه بنیت خواندن کسی را و بچنگ خواندن در قوه از کار
 کر بختن دغره بدور انداختن و ویران کردن دغسته دست بهمید گرفتن
 در وقت بای کوفتن و رقصیدن دنده سخن گفتن چنانکه شونده در
 نیابد دناه و دنوه ناکس شدن و خوار شدن دلالت راه نمودن در تیه
 و در تیه و درایت دانستن و همان شدن و فریفتن و جدجه سخت تارک
 شدن و مرغ خاکمی را خواندن دملکه کرد کردن و هموار کردن دصه را
 کردن و خوار کردن و مانده شدن و مانده کردن دغده شوش خاطر دان
 دغده چنانیندن و پیر کردن طرف از چیزی و کوسفند و بزر خواندن
 و دویدن مرد دغده آوردن سنها و ستوران دلالت آو بختن را
 چنانیندن در تیه دویدن و رام شدن در کلت بنوعی رفتن دغده
 کردیدن کوسنت پاره بزرگ در میان آب دیک و بریدن و
 بریدن و شکستن دهمه طعام نرم و لطیف بختن و شکستن و بریدن
 و بختن کندم در خرمن خور کردن دغله رفتن و آمدن شد کردن دحجه

کرد ایندن دمه بملاک شدن و مملاک کرد ایندن و لرز ایندن و بربین
 چسپ ایندن و خشم گرفتن و فرو فرستادن عذاب و غفّه آب
 ریختن درّه فرو ریختن آب و روان شدن و بسیار شدن شیوه
 روان شدن آن دعوت جمع کردن و انداختن در درّه بزرگ
 کردن لقمه عذابه فسق و مجور کردن و بلیید شدن و نقشه و تباها کردن
 و فساد اینکشتن و نقشه بمعنی نیک نگرستن هم آمده است و محقق
 کران رفتن و دوخته خوار شدن و فقیر شدن در بجه فرو تنی کردن و دریا
 بردن و پشت بر آوردن و سرفروا کردن در بجه و در بجه بخیری
 عاده کردن دلجه و دالجه در شب سیر کردن و بجه نوعی رفتن چنانکه
 پانار نزدیک هم نهاده شود دعوت درز بودن و سیه بدور کردن
 و دلجه کرد و هموار کردن و غمره پنهان کردن جزو پنهان شدن آن شود
 کردن و استغفّه کردن در خصنه پنهان کردن و بدمه از جای در کرد ایندن من
 المصادر در جای مرد فربه کوتاه دیام اول کتاب روی آدمی و روی هر
 باشد دعوت و دغینه خلق بد دعوات و دغینات جمع آنها دغنه نام است
 که بعبایت محقق بوده است در بجه حیوانی که شکار باز از برای زدن
 پنهان شود یا بخیری که شکار باز در پس او پنهان شود تا شکار را نیز زند
 و حلقه که هدف نیزه می سازند در دست صحرا و این پارسی موبست
 و اوله بالضم سخی زمانه و کوفه و کوفته و شمشیر و راه دانه
 جنبه زمین و حیوانی که برو ستون دانه نزدیک دانه ما خوش است

دو قعه

و حادثه زمانه و کار بزرگ و سخت و مائة زیرکان و حخته سخن سخت
 و حخته و دخته تاریکی دوات آنچه در وسایه کنند از برای کتاب
 و دکت و دکتی و بدی و اغصه استخوان کرد که بزرگ انومی باشد
 درجه منزل بهشت درجات جمع او دپه نزدبان در که منزل دور
 و حلقه ازه کمان که بر گوشه کمان افکند در کات جمع آن دخته از
 و رنگ تیره و دقته طعام نرم و خوب و هر چه نرم باشد در که نان سفید
 و زیاده و دریاچه مرد کوتاه و لطفاه شتر ماده سطر و عامه ستون خانه
 و نابه و ددنه و دنامه و ددنه کوتاه و دمه زمین نرم در انیه و بانان دقه
 سخت تاریکی و حخته مرغ خاکنی و کنده لیسنا درجه و در اجهر مرعیت
 و حخته خوشه های خرماد و جمع دج است و دوده کرم دقرازه سختی و
 حادثه زمانه و دروغ و سپوده و شلوار کوتاه که آنرا پارسی تنبان گویند
 و اژه خطی که کرد بر کرد ماه باشد و آنرا لاله گویند و ارات جمع او
 و ساسه ماری که در شیب خاک پنهان میشود و طبایع اربعه دسه
 چیزیت که کو دکان عرب با آن بازی میکنند در صته جمع در اص
 است در صته دزدان در اعه فوطه که بردوش اندازند و سیقه
 بختش و طبیعت و خلق و افعه گسته که از آن خون روان شود
 و قیل گسته سر که اثر آن بدماغ رسیده باشد و افعه شکری که نرم نرم
 بسوی حضم رود و دکه و دقه رسته و عسوقه جابوزیت و دقه خاک
 نرم و دکه دکان و تل بلند و دکه نوعی است از رقص که رانده زن کوتا

دسته مردخوار و فرومایه دیمه مورچه دفته راه و سوراخ بر بوی خوش
که بآن بازی کنند دمه سرکین شتر دیمه پیا بان بی آب و پیا
دور و دراز و پیا بان دایمی که هرگز معمور نشود دمه جایی که سرکین
بسیار در آن جمع شده باشد و خانه و جایی که مردم کرده باشند
و نشانه سرای کهنه دیمه همیشه و باران بی رعد و برق دیمه
خوبها دونه در حته درخت بزرگ و جاله جماعه همراهان و کاروان
و جله رودخانه بغداد دیکه خروسان و خله کوشنی که در عضو
جمع شده باشد دونه یک نوبه و بقیه نیز یکبار و یک نوبت دیمه خوا
د بقیه شیرینی که در پستان مانده باشد درقه سیری که از پوست
فقط باشد دجه ابر سیاه بی باران داجنه ابری که با باران
باشد دبره مرز زمین که در مرز عمی باشد و قطعه مرز دیمه
آنچه پنهان کرده باشند در زیر خاک دونه در دیشی دره مروارید
دره بکسر دال دره که بکسی میزنند دجه و دجه نام شخصی است دنا
خوشی و نزدیکی دجه آواز و همه سیاهی دانه که دکنده و صفه کرد
داحضه باطل دبی حجت دغه ببلودامیه عضو شکسته که خون بر
آمده باشد اما روان نباشد و کله قومی بزرگ و شریف که باد
را جوا بگویند و التفات نکنند برای کمال غرت خود و پاره
کل را هم گویند دانه کینکی باب الدال مع التا و من المصا
دست سستی و قشر بره پیدا شدن دمت نرم شدن دمت خوردن

۱۹۰
 دولت کام خورده نماندن در رفتن دشت و دشت کینه دشت اول بپا
 راهم گویند دشت جایی نرم دشت جمع او دشت شیرازستان رونده
 دشت جمع او دشت شیراز شیراز دشت مرده دشت تاب رونده
 و دشت باران ضعیف دیوت مردی غیرت باب الدال مع
 و جیم المصاد در دج سخت سیاه و فراخ نمودن چشم دلوچ گرفتن
 و بجایه فرد ریختن و موج در رفتن و حراج در کرد ایندن و غلطایندن
 دج بر زمین رفتن دج در همه شب کشتن و آب بر کشیدن من
 غیر المصاد در دج تاریک دج کی دج سخت تاریک دج مرغ خاک
 دج ریح غلوهما سرکین که سرکین غلطانک میگرداند و او جمع و حرج
 است در دج بالفتح نام موضعیت و علیج نام اسب شخصی است
 دج و دلوچ دست و ریح دج شتری که دو کوهان داشته باشد
 در دج بفتح دال باد تیز و شتابنده و باد سخت درج راه و نام مقام
 است درج بالضم صند و نچه که در و مردارید و زرنه نهانند دلوچ
 آبی که روان شود از خیک و خانه جابو و خوشی دج آب کشند
 و آنکه دلوچ را گیرد و بجایه رود دج شب تاریک دج نهان و زمان
 است و باب الدال مع الحاد من المصاد در دج در زیر خاک
 نهان کردن دلوچ که انبار رفتن دج روان شدن من غیر المصاد
 دج کوتاه در دج پیرسن دج بنار رونده دج درختان بزرگ
 و او جمع دوحه است که کوچ و دج ابر بر آب دلوچ جمع دلوچ است

دوخ جمع دواخ نام زمینست دواخ نقشی که بر لوح کشیدند برای
بازی کردن کودکان و ازینجا گفته اند الدینیا داحت **باب**
الدال مع الحاء من المصادر دوخ خوار شدن و در شهر ناکردن
دوخ خوار شدن و سرنگون شدن من غیر المصادر رخ دودوخ
نام کوهیست دواخ کوهها اند در بخند دواخ خوشه و خما **باب**
الدال مع الدال من غیر المصادر دود کرم و او بمعنی جمع هم آمده است
که واحد او دود باشد دعد نام زمینست دعد و جمع یعنی زمانی که می
برعد و باشند دد بازی و دشت و نام جاییست و بمعنی اول
قول بنی علیه السلام انا دود و لا من الدد منی **باب** الدال
مع الراء من المصادر دودور رفتن و پشت برگردن شب و روز
تیر از نشانه گذشتن و بی روزی کردن و نقل کردن سخن از کسی
دثار و دمار هلاک شدن دثور نا پدید شدن نشان دهر فرد آمدن
دوار سر کج شدن دجر حیران شدن و سخت شادی کردن دفر کنیدن
سر و دفع کردن دسور بی دسثوری در سر ای کسی رفتن دور کرد
گشتن دژ شیر و باران فرو گذاشتن و بسیار شدن دژ و دژ و دژ
دروان شدن دحور دور کردن فقر و خور خوار شدن و سر بودن و
حلق و دفع کردن و در رفتن بمیان چیزی و سر نا جز و نا بکار شدن
و بسیار دود شدن طعام و میوه و غیر آن و تباه شدن و فاسق و جنب
شدن و در جستن باد من غیر المصادر دود مر و ازید بزرگ در

جمع او در شیرگاه و کوسفند و مثل آن و غیره عمل و از اینجا است مد
 دره یعنی عمده و آنچه در قول عرب است لا در دره یعنی لایزال کثره و در رختها
 دند آنها که در دکان دور و دور کردایی که در منطقه غرق شدن باشند در
 چهار بای شتاب روزه دار و در و رشت ماده بسیار شیر در راه است
 و آهنگ و زیدن باد در درگاه که کسی میزنند و او جمع دره است
 و اعر دو دکننده و قمرتن کنده بوی و حادثه زمانه و قمار
 در و غما و باطل و حادثه زمانه در سرادیار و دیور جمع یعنی
 قتل هم آمده است و بدین معنی جمع دور است و عار پنهان
 و غور حوصی که در و سوراخ شده باشد و عاثر جمع او و در و رشت
 سطر و شکر لغمان این مندر دوار کرد کسند و دوار محفله بر
 کچه و نام بتی است دیر مسجد و معبد رهبان و فتر کتاب دفاتر
 جمع او دینار او قچه و مار بر سخت و پدر باطل دیار جنبه و صاحب خانه
 و نور از نام فز و افتاده و مرد پر خواب و پیر پس و بجز رشت تاریک و
 و فرار سنوار کوتاه که پیار سی تنبان گویند و بر و دیر پس و آخر
 و پشت و کون ابو آخر و تابع و رفته و پشت بر کرده و بخشش
 و آخرین تیری که از هدف که شسته باشد و بر مکان انگین و ز
 بسکون و فتح آن و بور جمع او و بر بختین مال بسیار بی بود
 که از طرف مغرب و قبله بطرف مشرق جهه بار و در چهار جنبه
 در هر همیشه در زمان و زمانه و همیشه و زمانی که نهایت ندارد

و عادت و همه در هر جمع او دوزخ جامه بزرگانه سپید و جامه که در شب
جامه پوشند در خود داخل خوار و وایر کرد و درندگان و او جمع دایره است
و ثمرالسیار را تر کنند و ثار پر و بی آبره جامه که بر بالای جامه پوشند
و نشانه و قاعده و ثار میخ و رسیما می که تحت کشتی بآن میزند و سر جمع با
الدال مع الزاد من المصادر و دفع کردن و نکاح کردن من غیر المصا
و لمز و دلا مز قوی و محکم درز درز جامه در و زجمع او بلیز میانه و اندرون
سرا و تالیز جمع او باب الدال مع السین من المصادر در رس
نابید کردن و آموختن و خواندن و حیض کردن زن و کینه شدن جامه
و کوفتن خرمن و مس تار یک شدن شب و سخت شدن تاریکی و
و دیاس خرمن کوفتن و روشن و صاف کردن چربی بصیقل
پنهان کردن و پنهان فرستادن و قطران برشته مالیدن و س آگدن
و نیزه زدن و س جگر کین شدن و چربی رشت آلوده شدن و س
فنا و نکینختن و هر دو دست در پوست کوسفتن در برودن جهت
پوست کندن و س نرم شدن ریک و س تاریک شدن و س بیا
شدن و س پنهان شدن و زکا و س کندن را خورد کردن و در
و س مکر کردن و مکر بند پوشانیدن و س پنهان کردن من غیر المصا
و انعکس نشان و اثر و قش جبار با بیان خورد و س شیر درنده و عدد
سبیل و کاس مقدمه خواب و نفاس و نفاس مرد و جنس
و دمنش زن و حق در دمنش و در نفاس شتر و سطر و س کیا است

دس کار نامی بزرگ دماس نام زندان حجاج بن یوسف و بنا
 خانه دس نام شخصی است و سرخ رنگ و ریگهای نرم و او جمع است
 است و ماریس سنجتها و حوادث زمانه دواریس پی در پی است
 و لمس شیر درنده و حیوان دلیز شب رود مفتح کج ابریشم در پی
 مرد پروزن پرو حادثه و زمانه و نام محصنه هم هست و لعس شتر ماده
 سطر دس نام قبیله است و دس دس جابمه کنه و درگاه
 پنهان و جرب اندک که شتر را باشد در دس استخوانی که در مفصل
 کردن و افقت و لحس حیوانی بزرگ سخت کوشش در اس سخت
 دس و وشاب و شیر و عزم دس بالضم بزرگ دس و دما جانی نام
 و دس بیار جیزی و فرج پای جبار و او کوشش محکم و شخص فرج
 باب الدال مع الشین من المصادر و دس کشته شدن
 دس خوردن ملخ گیاه را و از اینجا گویند ارض مدبوشته و دس
 خراب شدن چشم از درد و غش بر در آمدن باب الدال
 مع الصاد من المصادر و دس درختان شدن زره دس پنهان
 سبوی جیزی رفتن و کریختن و غص پر شدن درون شتر از گیاه من پنهان
 و دس و دلاص زره نرم و درختان و حص چیدن دست و پا
 کشته شده و جنباییدن و دس یک اندک و تنک و دس یک
 پشته کرد و دس و دما دس و دس و دس و دس و دس و دس
 جابزه کیفیت که در آب می باشد دعا مص و دعا میص جمع او دس

نام شخصی است که بغایت زیرک و دانا بوده است و نقص آنکه
پنهان بسوی چیزی رود و بص خود آهمن و جیبه بالا و زیر دیوار
و بص دزد و دغص و دانا و نص بجه و موش باب الدال مع الفاء
من المصادر و هض خیزیدن پای و بزوال استادن آفتاب و بریدن
حجه باطل شدن آن و دغص باطل شدن محبت من غیر المصادر و هض و دغص
لغزیدن گاه و هض نام موضعی است و نام آمیت باب الدال
مع الطاء من المصادر و دغظ زدن و دفع کردن و اط پر کردن و کلو
کرفتن کسی را باب الدال مع العین من المصادر و دغظ زدن
خواری خواندن و دغظ نشخوار بر آوردن حیوان و بخشش کردن
و دفع چیزی فرا کسی دادن و بازگشتن و دور کردن و بازداشتن
و دغظ نوعی از علت و کاع پیدا کردن و دغظ زبان از دهن بیرون
کردن و دفع خواری شدن و دغظ نجاک پنهان شدن از برهنگی و نا
بودن از درویشی و نجاک افتادن و درویشی و دغظ شدن مع
اسب ریختن چشم من غیر المصادر و کاع سرفه و دردی که بر
سینه اسپ و اشترا پیدا شود و دغظ زره و بهرامن زن
جمع او در ابع جمع در اعم است و دغظ زره پوشیده و حساب
زره و دغظ میش کردن که نزدیک شانه می باشد و دغظ کرسکه
سخت و دغظ اسب چشم که بواسطه علتی پیدا شود و اسب زرد از
زره بیرون آید و دغظ باز دانه دغه دغظ سبیل بزرگ و دغظ طلب کند

کسب دنع آنچه قصاب از شتر میزند که بکار نیاید و مردی بخرید بکند
در بیع بنایت سیاه و تاریک باب الدال مع الفین من
المصادر دبع و دباغ پوست را دباغت دادن دنع شکستن
سر و منیت کردن و باطل کردن من غیر المصادر دباغ هندوانه دباغ
و دبع آنچه بآن پوست را دباغت کرده باشند دباغ مغز مرغ احمق
باب الدال مع الفاء من المصادر دوف سودن و آب
چسپانیدن دلیف رفتار کام خورد نهادن و شیش گرفتن دلیف
نرم رفتن و بر سر زمین پریدن مرغ دلف نزدیک بغروب شدن
افتاب و سخت ضعیف شدن از بیماری دلف بسیار فرا گرفتن
من غیر المصادر در دوق مرغیت که نزدیک زمین پرد الف تیری
که از نشانه بگذرد و مردی که با دیگران بر راه رود دلف جمع او
و دوق چیزی که بآن بازی کنند و آن سازیت مشهور که نوازند
دوق بفتح دال مخفیه بهلوراهم گویند دلف بفتح تین و بفتح و کسره چهار
دایمی دایف موضعیت و نام جزیره باب الدال مع القاف من
المصادر دوق و دوق احمق شدن دوق بسیار آمد و شد کرده شدن
براه و نشانه کردن و اثر کردن و رمانیدن و برای نخستن دوق در رفتن
در جای بی رغبت و در خانه رفتن دوق دندان شکستن دوق
نیز ایندن آب و غیر آن و تهنه آب منی ریختن ذکر و راست
شدن دندان دلق شمشیر از نیام بر آوردن و از نیام کشیدن

کوفتن دهن بخشیدن و سخت افشردن و شکنج کردن و شکستن و بریدن
 و بدورداشتن و افاق زانیدن و پیرون آمدن ز بهان زن بعد از
 زانیدن چنانکه نجات نیابد و بمیرد من غیر المصادر دلق و دلق و دانا
 و انگ دلق چیزی پیمیده دلق نام شهرست دلق شتر ماده که زهدا
 او پیرون آید بعد از ولادت دلق سپیدی سراب بیابان و روشنی
 آن و درخشنده و حوض پر آب دلق چیزی فراخ دفاق چیست و
 دلق شتر شتاب دوزده دلق خاکهای نرم را و جمع دقه است
 دلق و دلق شمشیری که آسان از نیام پیرون آید و دلق شتری را
 هم گویند که دهنانش ریخته باشد از پیری دلق باد و برق دلق بفتح
 شتابنده و چیست و کبریم مرد چیست و نام شهرست دلق شکنج
 دلق ریزنده و ریخته شده دلق برکننده دق و دقاق باریک دلق آرد
 و باریک و کم چیز در دق طفلان و حیوانات خورده نام پانه است و دقا
 جمع او دلق دور ریزنده دلق بفتح دلق و آن جانور کی است و دقا
 تو اتر و پیانی و بمعنی پر نیز آید باب الدال مع الکاف من المصادر
 دلق نیک مالیدن و بلج کردن دلق بزوال رسیدن آفتاب و
 فرو شدن آفتاب دق خورده کردن و شکستن و فرو ریختن دراک
 پیانی کردن دلق هموار شدن دق و درک دریافتن و در رسیدن
 و پیروی کردن دق خورده و مرد کردن دق سخت شتاب رفتن
 دق گرفتن و سائیدن و بهم آمختن من غیر المصادر دق که اک بری

یک تن که یک پشته درو باشد دموک شتاب شتاب دونه و
 دملک سخت و قوی و اسبیا سخت خورد کننده غله و خاک رشته کتا
 و نجار با آن عیار بنا و خوب گیرند و راست دارند درک نان سید
 دلوک آنچه باندام می مالند مثل خطمی و روغن تازه و حرابا
 و چنگال خوست که آن نان و روغن بهم اغشته باشد و لک
 شتر ماده سطر دلوک اسم فعل یعنی بگیر دلوک سنگ کرد و او یک سنجتها
 زمانه دلوک خورد مرد و افتاده شده دلوک جمع او دیک خروس
 دلوک جمع دیک تمام درک منزل دوزخ و ریمان پاره اسیت که بر
 دلوک بندند دراک اسم فاعل است یعنی درک نیک دریا بنده
 درنوک نوعیت از بساط و پوست سر حیوان درانیک جمع او دلوک
 هموار شده و خورد و مرد شده دلوک جمع او دلوک مشد و کوه سیت
 و اسپان پهن پشت و شتران بی کوهان **باب الدال مع اللام**
 دخل و دخول در رفتن و در آمدن و دخل معنی لاغر کردن و دیوانه کردن
 هم آمده است دال و دال فریفتن و کاهلانه براه رفتن و نشاط
 براه رفتن و جل تلبیس کردن و پیر کردن و دروغ گفتن و یک چشم و
 یک ابرو شدن و جل تباه شدن و دل کهنه شدن و دل سرکین نهادن
 دل و دلال کرشمه نمودن و سکون و وقار نمودن و مازیدن و فرامان
 و حل در نهانگاه در رفتن و در جابه در رفتن و دلال جپندن و دل جمع
 کردن و فرو آمدن و کار نیک کسی سپردن و نیک و اگر دن چیزی

پرکوشت شدن حیوان من غیر المصادره مال سرکین و خرمایی پوئید
 دخول و دخال جمع دخل است و دخول چاه زرف و چالوس و فرمید
 و خپشت دخل درآمد دخل مرعکی است خورد و کیا می است که در پنج دست
 در رفته باشد و خایل جمع او و دخول اسم موضعی است در قتل مکنیج
 ایست دلیل و دال و دلال راهنما دلائل نشانها و راهنمایان
 داخل درون و خیل و دخل آنکه در کار کسی دخل کند دخل نپاه و تپاه
 کاری و مکروخیانت و عیب در حسب و پر مرغ که در میان پشت و
 شکم باشد دخل مرد فریب و بزرگ شکم و عمیق و زرق چاه و جزان
 داجول جوی که صیاد بزمین فرو نشاند جهت صید کردن و حال تلبیس کنند
 و فرا پوشیده و دروغ گو و آنکه یک چشم و یک ابرو نداشته باشد و کاه
 بزرگ و مل سرکین و مل بالضم گری اما هیده که بر اعضا بر می آید و میل
 جمع آن دو میل کیا هیست که سال برو که شسته باشد و قتل خرمایی زبون دلد
 جانور سیت مانند خارشپشت و نام اسپ امیر المومنین علیه السلام و دول
 سختی زمانه و وایل جمع آن و خیل شتر ماده پر و غیل بچه پیل و فراخ
 چیزی در قتل نوعی از جامه است و ویل خورد و بچه خوک دیوان جو
 خورد و پیل حادثه زمانه و مل نام جانور کی است و نام قبیله است و ویل
 نام قبیله است از عهد مناف و هل بعضی از شب و غل نپاه و شب
 جار پایان و و خوش و و اغل حادثه زمانه و سختیها و آن که
 الدال مع الیم من المصادره و دام و دوم همیشه بودن و ساکن

رزنانه

دغم بقوت جماع کردن و سختی دفع کردن دغم ستون نهادن دم
 ناکاه آمدن دغم آمدن باران و ناپدید شدن ابردم رنگ کردن
 جامه و طلاکرن چیزی بدار و زشت شدن و انباشتن یربوع سوراخ
 دغم سگستن بنتی تا سخت بلند باشد و پشوش کردن ایندن دم کام
 نزدیک نهادن در رفتار و نرم رفتن و پوشانیدن گوشت کعب پا
 و فرو بریدن دندان دام بلند ساختن دیوار دغم نمکین شدن من غیر
 المصا در دم نام شخصی است دغم کرکان و بمعنی خشم آید و نام شخصی است
 و میم زشت و طلی کرده شده بدار و دیامیم پیا با نهادن درخت ثقل
 و نقل میوه است دم مرقها دم نام شخصی است که در عرب کشته شده و قصاص
 کرده نشود و باز مغفور شد دغم چرکنت جامها و چرب شدن چیزی
 دسام آنچه با و جراحت را بندد و سر شیشه و سر کوزه را بندد و آنچه
 در کوشش یا در سر کوزه و شیشه کنند نام عضوی که بدار و طلا کرده
 شود و دارویی که بآن چیزی را طلا کنند در دم ماده پیر دم راها
 و روشها و اوج دمه است دم بالکسر سر کنیا شتران و اوج دمه است
 دم دما دم بالضم زمین پشتهها خورد و دام سوراخهای یربوع و او
 جمع دام است دو دام دواری یعنی سر کجه دایم همیشه و آرا میوه دوم
 همیشه و درختی است که میوه آنرا مقل گویند و دوم مانند خون
 است که از درخت موز بدون آید دشم بالضم سختی زمانه و دهم
 بالفتح مرد نرم و آسته و خوشنود هم بجاییت پیر کذا فی محل اللغه فالما

صالح و حکم متقوست بجان دیم بارانها و برق دسم چرب و سیم کین
و بچه فرس هم عدد بسیار دقم خاک دهم شتر ماده که دندان او از پری ریخته
باشد در هم و در نام اچیه در ایم و در ایم جمع او دیم مکان دشمنان و جمع شده
گاه مورچه و دراج نر و مرد سیاه و بعضی مردم کو بی ملکیت دار المرز و دقا
زمانه و کار بزرگ و سخت باب الدال مع النون من المصادر
فربه و بزرگ شکم شدن و خپشت و فربه دهنده شدن و کس بر هم نهادن
و سیاه رنگ شدن و جنب پوشیدن ابراستمان را و بر بای داشتن
و ایستادن و ترا کرد دیدن و پنهان بپناه گرفتن و بسوی چیزی رفتن و رفتن
دخن دور کردن و تیره رنگ شدن دهن زدن و بروغن چرب کردن
دین و ام دادن و وام ستادن و خوار کردن و دود کردن در مان
کامها نزدیک هم نهادن در رفتار و نرم رفتن دین فرمان بردار گشتن
و مالک شدن و مسلمان شدن و کسی را بر کار ناخوش داشتن و خوار
کردن و جزا دادن و درن چو کین شدن دهن لازم شدن و سر کین نهادن
دوین ضعیف شدن و شش شتاب رفتن مرغ و الا ان بنشاط رفتن مرغ
واسب و غیر آن من غیر المصادر و دود و دواخن و دخن دود
و تیره و سیاه دهن بازی و دوان نام شخصی است و دوان سخن بنشاط
کننده و حیران و دهمسان و دهمسان با لجا و با لجا آدمی فربه و دها
سخت جماع کننده دهن خم دهن نزد و غیر و زبون و خیل و نزدیک و شیب
دین و ام دیون جمع دین جراید دهنده دین و عادت و شمار و جزا دهندگان

و راه و روش و خاصیت و حال و جزا کاروان نزدیک رفتن هر دو
 پهلوی چری و هر دو طرف جلد کتاب دمان مرد سیاه رنگ دفوان شترکه
 که تخمه سید کرده باشد از خوردن شیر بسیار دین دهن یعنی پنهان بجا که درین
 سختی زمانه دین دهن جمع مصفوداده است یعنی شترکان خوردن و خوردن
 خوار و ذلیل شدگان دهن تا رکیا و سیاهها دهن و دهن مرد خشت
 و چابکوس فرسپنده و مرد کوتاه فریه بزرگ شکم دفوان چاه انباشته
 دهن جمع دفوان پنهان شونده در آن شمشیر کند و مرد پیغامیده دیدن
 بازی دیوان موصنی است دندان کیه کینه و سیاه شده دیوان کتاب
 حساب و کتاب نغرد و او دین جمع او دهنان که خدای دیه و بزبان
 مجوسی دانا و ناقل سخن گذشته دهدان و دهدان شتران سیاه
 دکان خانه که اسباب بقالان و اهل بازار کان درو باشد
 و کاکین حسم او دفا بن بسا کنهائی نهائی و در زیر خاک کرده
 دختان سیاه دهن باطل درن چوک درین گاه و کیه خشک فروریز
 درسان جامه کینه دین در زیر خاک کرده و دزدی که پنهان باشد
 و چاه انباشته دهن روغن و نام متبیده است و باران ضعیف
 دمان روغننا و بارانهای ضعیف و دزدی روغن زیتون و
 بوست سنخ کما قال الله تعالی و کانت وردة کاله
 دهن شترکم شیر دهن کینه و شتر و شتر کین دمان شتر و عفونی که بجزنا
 رسد دهن سر کین زارنا و شترانها کینه و او جمع دهن است

در آن منزلت از منازل قمر جن بقمتهن باران بسیار و آجن گونفنی
 که الفت داشته دیدن کرهما و اوج جمع دو دواست دیدن و دیدن و دیدن
 عادت باب الدال مع الواو من المصادر سو کم شدن و پنهان شدن
 دجو تاریک شدن شب و قوی شدن و همه را پوشانیدن دلو بازی گرفتن
 با کسی و از جاه آب بر کشیدن و تو کشتن و نرم کردن و معنی شفاعت خواستن
 هم آمده است و نو نزدیک شدن و سو کس کردن و انداختن و دور کردن
 من غیر المصادر و بیابان دلو کوزه و مشکلی که با آن از جاه آب بر کشند و نما
 زمانه و نام برجیت از بروج آسمان دعوی خلق بد باب الدال مع الهاء
 من المصادر زده بازداشتن و بدور داشتن دده حیران شدن و بهیچ
 شدن و باطل شدن دلو دور شدن شتر از جای خود و آنچه خورده باشد
 من غیر المصادر در راه شتران خورد و نماده جمع آن باب الدال مع الیا
 من المصادر دری فریفتن و دانستن دوی او از کردن داعی فریفتن دبی
 ناخوش آمدن و نیک فکر بودن و رسیدن بخبری من غیر المصادر دهری
 ملحد و بر بسیار سال دوی نخض بیابانی و آواز دوی دواتها و اوج جمع دوات
 داعی موضع نیست شتر که بالان نهادن گاه باشد داعی جمع او دلی جمع
 است دلی را بنهاد و سری او و سرانی شتر بزرگ دبی مرعیت دانی
 نزدیک دنی ناکس و زبون و نزدیک جرجی سخت سیاه ای زیرک دواتی
 بخوابت و حوادث زمانه و کردش او دعوی ابلهی و بد خلقی
 داعی خواننده و بقیه شیر که در پستان مانده باشد داعی بر خواننده و دوات

دمی خونها و او جمع دم است در ری با لضم و حسد و در ری با لکسر
 نسبت کرده بوی در در روشنی و صفا و در خشندی در ری با لفتح
 حشده و ستاره بزرگ در ری جمع او و دفتی و دشتی بوزن عجمی
 باران بهار و تابستان و بجه شتر که درین دو موسم زائیده شود
 و دفتی یک نوع جامه و مخطط و دوری کمتر که کوتاه قد و خورد سال
 داری عطار و ازینجاست قول رسول علیه السلام مثل الجلیس الصالح
 مثل الداری ان لم یجک من عطره طیبک من ریجه دوری یکی از
 نام راوی است از ابو عمر و قاری دیاتی شتر بزرگ که منسوبست
 بموضعی از جزیره که مسمی است کتاب الدال مع الالف من المصادر
 ذکا و ذوخه شدن و زیرک شدن ذکر ایا کردن و یاد آوردن و پند
 دادن ذرا آفریدن و سپید شدن موی پیش سر و بسیار کردن و
 پراکنده کردن و افشاندن ذبا جدا شدن کوست از استخوان
 ذکا حرکت کردن من غیر المصادر ذای این مرد و خداوند ذکا و ذکا
 ذکا با لضم آفتاب ذری موضع پس سرشته که عرق کند ذری پند ذرا پنهان
 شدن کاه و اشکی که ریخته باشد و چیزی که آزار بادیده باشد
 ذرا با لضم بالاتر تا چیزها و او جمع ذروه است ذرا افشاندن
 ذما بقیه روح که در مقتول شده باشد ذما بی دم مرغ و آب بینی
 خستر و پروان ذریا سخی زما و ذرا کیا هی است زشت بوی ذفا
 یافتن و درین خورد بینی ذما زلی که داریم آب بینی او آید و زلی که بینی او

منقطع نشود باب الذال مع الباء من المصادر ذوب پزمرده و غوبه
شدن و من از تشکلی و باز ایستادن از چیزی و بازداشتن ذوب
که اخته شدن و واجب شدن حق و سخت شدن گرمای آفتاب
ذوب راندن و لاغر شدن و پزمرده شدن ذاب ذوب و ذوب
رفتن ذوب خیره شدن چشم و زرد زرد شدن و دیدن زرد
کان ذاب خپش شدن و آواز کردن و راندن ذوب تیز زبال
شدن و تباه شدن معده و بهبوده گفتن و تیز شدن چیزی و قبول
نکردن جراحت و آزار از ذوب گناه کردن من غیر المصادر ذوب
زرد ذوب جمع آن ذوب کرک ذاب جمع او ذوب دم ذاب
مکس و تیزی شمشیر ذوب بالفتح کا و وحشی و بالضم ایر ذاب جمع
ذوب بغایت تیز ذوب عمل صاف و نوب دلو و کوسشت پشت
و نصیب و نوبت و اسپ دراز دم ذاب پارانهای جامه و کنارهای
جامه و آئین موها با فته ذوب شتر ماده چپ رفتار ذوب کنار جامه
ذوب عیب ذوب گناه ذوب جمع ذاب پاشته هر چیزی و دنباله
ذوب پی رو ذاب نام موضعیت ذاب بارانهای بسیار
و او جمع ذوبه است باب الذال مع التاء من المصادر ذوب
پراکنده کردن و فاش کردن و از ذوب پراکنده شدن ذوب
مانند کرک شدن ذاب تیز زبان بودن ذوب خوار شدن
ذوبه کلور بریدن و پزمرده شدن چیزی که معلق باشد در هوا ذاب

و ذمت خلق گرفتن ذراعت چیت رفتن من غیر المصادر ذمت
 بالکسر عمد و امان و هر چه نهند داشتن او واجب باشد و ذمت با الفتح جاه
 که در و آب اندک باشد ذریعہ دست آویز و شتر ماده که در پس او
 پنهان شوند برای صید و وسیله ذریعہ فرزند و فرزند زاده ذات حقیقت
 و خداوند نفس را بجز در قول حق تعالی آمده است و اصلحوا ذات
 بینکم بعضی گفته اند ای احوال بینکم و بعضی گفته اند ای حضوۃ
 بینکم اما نزد این فقیر مناسب تر آن می نماید که ذات بمعنی نفس باشد
 یعنی اصلحوا النفس بینکم چنانکه گویند ائیتہ ذات لیلۃ ای ائیتہ لیلۃ
 ذرارة سپیدی ذرۃ دانه است و نوعی از غله ذرۃ بالکسر باللاتین
 موضع جزیری ذریعۃ نمک ذرۃ مورچه ذعلتہ شتر ماده شتاب رود شتر مرغ
 ذبابة مکشده و بقیہ قرص الیقہ چشنده ذائقہ طرف حلقوم ذکوة آنچه با و
 آتش برافروزند ذخیرہ مخفی یعنی چیزی که پس آکنده کنند و برای روز
 بسین گذارند ذرات بادما و بدر برندگان و جدا کنندگان ذیت
 و ذیت چنین و چنین ذکرة تیزی شمشیر غیر آن ذہبت باران بسیار
 باب الذال مع الیم من المصادر ذاب دریدن جیک و دمیدن جیک
 و پیر کردن یعنی ملوک کردن و اندک اندک خوردن آب و شراب
 باب الذال من الحاکم من المصادر ذبح کلو بریدن و و استخافتن
 و پروا کردن من غیر المصادر ذبیح کوسپند و شتر و هر چه برای
 کشتن باشد و کلو بریده شده ذبیح شتر و پشته زمین و جاه نور

بر نزه ذرایح جمع او ذباح شکافنا بی که در انکشتان پاید شود فتح کیا
که آراشته مرغ میوزد ذرایح و ذرایح جاور کی است مرغ ذرایح
باب الذال مع الحاء من غیر المصادر ذریح کفتر ماده پر مودنو
جمع او باب الذال مع الدال من غیر المصادر ذود و ذیاد
راذن و بازداشتن کوسفند و شتر و غیر آن من غیر المصادر
ذرو و نام کوهی است و قیل نام بیابانی است ذو و شترانی
که بعد میان سه تاده باشند ذاید و ذواد و در کننده و دکنده
باب الذال مع الراء من المصادر ذرار بد خلق شدن
شتر و روی برگرد ایندن کسی از غضب ذمار حشم گرفتن ذرو
بدر آمدن آفتاب و مثل آن و نمک بر چیزی افشاندن ذکر یاد
گرفتن و یاد کردن و پند گرفتن و بلند بودن و بزرگ و شریف بودن
ذخر چیزی را برای روز پسین نهادن ذخر ترسانیدن ذفر تیزوی
شدن ذمر بانگ کردن شیر و فایده یافتن و بر کارزار انگیختن کسی
ذهر سیاه شدن دندان دار کجستن از چیزی و خور شدن
و عادت کردن بچیزی و ناخوش شمردن و دلیر شدن و از نیست
قول رسول علیه الصلوٰة والسلام ذیر النساء علی ازواجهن
ذیر نوشتن ذر بگذار و این فعل امر است من غیر المصادر
ذر بشدیدی موزهای خورده ذر و نمک ذمر و ذمیر و ذمر و ذمر
وزنده شمشیر در مکر ذره که یعنی شمشیر تیز ذکر قرآن و آوازه دنیا

و بزرگی و سخن جدا و آنچه در قرآن آمده است و لقد کتابنا فی الذبور من بعد الذکر
 بعضی گفته اند که مراد بذكر تورات است و بعضی گفته اند لوح محفوظ
 است و بعضی گفته اند که اسم حسن کنایت است که بر انبیا منزل
 گشته است و آخر آنچه برای روز پسین ننهند ذخایر جمع ذخیره
 است و اما آنچه یادداشتن او واجب باشد زیار سرکین تر و فر
 شتری که پس سر او قوی باشد و فر بوی تیز و بوی بغل ذکر نر و سطر
 بزرگ را گویند ذکر ایر و فولا و ذکر جمع او ذکر نیک یا دیگر نر و
 ایر بزرگ ذکر و ذکر نیک یا دیگر نر و یاد دارنده باب الذال مع
 الطاء من المصادر قطبر ماده رفتن مرغ نر و اط کل و رفتن و عط کل و برید
 باب الذال مع العين من المصادر ذرع طمع داشتن ذرع
 بر آکنده شدن و فاش شدن ذراع و ذرع بارش پیچیدن و فاش
 شدن قی و دویدن و دست دراز کردن من غیر المصادر ذراع
 ارش و بازو و چپک جابوز و طاقت و منزلی از منازل قمر و نشانه
 امیت بر ذراع نثر ذراع خیکهای خورد ذرع درازی و طاقت
 و ضیق الذرع کنایت از بی طاقتی ذراع فاش استخار از روع زن
 خاکب دست در ریمان رستن ذرع حبت و شتاب ذرع بفتح
 پنجه کا و وحشی ذراع قی بسیار ذراع کرد و ها ذراع بر آکنده
 شد ما باب الذال مع الفاء المصادر ذرف و ذاف مشتاقان بکشتن
 و جستی نمودن ذرف روان شدن آب و خون و مثل آن

ذریعت و ذروت استک از خشم ریختن دغفت و ذعاف زهر کو
کردن ذکف راست بودن مینی من غیر المصادره ذیف شتاب
و حیت ذوارق آهباد روان ذفاف آب اندک ذعاف زهر باب
الذال مع القاف من المصادره ذحق پوست انداختن زبان ^{سطح} ذوق
مرضی ذرق سرکین انداختن مرغ ذوق و ذاق چشیدن و از ^{بوی}
ذلق تیز زبان شدن و چسپیدن ذعن افغان کردن من غیر المصادره
ذعلوق گیاه سبز سیراب و تازه ذعن افغان ذلق و ذلوق چرب
زبان ذرق گیاهیت که جذوق هم گویند ذیق تیز زبان ذواق بلول
ذواق خور دینی باب الذال مع الکاف من غیر المصادره ذکف و ذاک
آن ذاک و ذاکما آنها دو مرد این چهار لغت است ^{ذاک} باب الذال
مع اللام من المصادره ذحل کینه کشیدن و عداوت و زردین ذل خوار
شدن ذل رام شدن و آسان ذبل بالکسر باریک میان شدن ذبل و
ذبول پژمرده شدن و کامیدن ذیل شتاب رفتن ذیل خرمید
ذوال و ذهل غافل شدن و فراموش کردن ذال ثبات رفتن
غیر المصادره ذیل پشت و سنگ پشت در یاد آن چیز است سفیدمانند
عاج و امن حایمه و جز آن ذیل خوار و نرم ذاهل غافل ذلول رام شد
ذل جمع او و ذخل کینه ذلذل دامن ذلا ذل جمع او ذالکل شخصی بوده
که متکفل کار پیغمبر بوده و بعضی گفته پیغمبر بوده است باب
الذال مع الیمین من المصادره ذم بد گفتن کسی را ذایم بد گفتن و

کردن کسی را که بدعهد باشد ذیم و ذام عیب کردن و خوار شمردن
 بدی صفت کردن من غیر المصادریم کرهکی سپید که بر مینی بر آید و آب
 مینی و بوی که از قضیب نو بر آید و نکو همیده و زشت ذام حرمت و حق
 و جاهها اندک آب باب الذال مع النون من المصادر ذقن
 بر زنج زدن ذیعان پراکنده شدن ذین آب از مینی آمدن ذفا
 روان شدن خون و آب و مثل آن دست شدن ذن دست
 شدن و هلاک شدن ذمن توانا بودن و زیرک بودن ذوبان کد اخته
 شدن و سخت شدن کرمای آفتاب ذالان بشتاب رفتن ذابا
 عیب کردن من غیر المصادر ذهین زیرک ذقن زنجدان ذکر نمودن
 ذواقن شیب سکم ذقون شتر ماده که ذقن خود را فرو کرده باشد
 در رفتار ذبیان و ذبیان نام شخصی است ذان و ذامان این دو
 و این هر دو اسم اشارت اند ذکوان اسم شخص است ذوبان کران
 و مفلسان و ذردان ذبان موی کردن شتر و بقیه شیم ذبان
 کسان ذبان کیا می است ذیقان بالکسر و بالفتح زهر قاتل ذونون
 کیا مسیت ذانین جمع او ذین و ذمان آب مینی ذنن دامن ذناو
 جمع او ذوین و ذوان خداوندان و آن جمع ذواست ذرا و ذرا
 اند و دو پشته زمین بلند را هم گویند ذوالقرنین اسم شخصی است
 و ادرا بدین نام ازین گفتند که در سر او دو کیس بود و قیل بلغ قرنین
 الارض و هما المشرق والمغرب و اختلف فیما انه کان نبیا و غیره

باب المزال مع الواو من المصادر ذوات تحت را شدن و پختن
شدن گیاه و غیر آن ذرو باد بردن و جدا کردن و پراپیدن و حیت
کشتن و افتادن و بردن من غیر المصادر ذوات ذوات ذوات
مع الیاء من المصادر ذوات حیران شدن من غیر المصادر ذوات ذوات
مرد باب المزال مع الیاء من المصادر ذواتی ریختن و
حال کردن ایندن و بلند برداشتن شدن ذری پی برده شدن من
غیر المصادر ذواتی زیرک ذواتی یهودی و زمیناری ذواتی بکدام از ذوات
جمع ذری ذواتی و ذراتی نمک بغایت سفید ذواتی خداوند کتاب
الراء باب المزال مع الالف من المصادر ذوات ذوات
مصیبت رسیدن و مصیبت رسانیدن رزاقانیده رسانیدن و
این از لغات الاضداد است رجاء امید داشتن و ترسیدن و
چشم داشتن و بخشیدن بعد از وفات روی سیراب شدن و
زیاده شدن رها و رهاستادن رویدا باز کردن و باز کردن
و بدورد داشتن رها املاک شدن رها آسینختن و دوشیدن
شیر ترش رها استادن اسک و خون و آرام گرفتن چیزی را
نجاح کردن رها فراخ معیشت شدن و نرم شدن رها نیز بهین
معنی است و این لغت مصدر باب مفاعلة است رویا خواب
دیدن رها اتفاق کردن و بهتر شدن جراحت و فرو کردن
رعا بالفتح معقوره ننگ داشتن رها ممدوده آواز کردن شتر

کمان بردن و نیت دادن و توانگر کردن رجاء بازگشتن دعوا باز ماند
 از بدی رضا خوشنود شدن و پسندیدن رضا بکن کردن جا نوری که
 آنرا کوفت گویند من غیر المصدا ر قضا سیاه و سفید طی مرد حق
 رچی است یا مهر قوم و دندان و نام موضعیت رد آجا مده که بسز و کز
 و یا بردوش اندازند رجاء امید و کرازه آسمان و گوشه زمین و کناره
 رضا خوشنودی ریا کاری که برای خوش آمد خلق باشد و بدل برای حق
 نباشد با بالضم زمین بلند و کوسفندی که نوزائیده باشد بلی بالفتح کا
 که از کاری و حاجتی باز دارد در بار و رما کی و زیادتی که از حبش بخشانند
 رجاء بتشدید جیم شتر ماده بزرگ کومان رزاء مصیبت رزایا مصیبتا
 و اوج جمع رزیه است رضا باد نرم راعی که در قرآن آمده است یعنی
 کند ار مارا رقا افسونه نام موضع است و بمعنی اول جمع رفیه است
 رقا آنچه نهند بر موضع که خون آید تا خون باز ایستد رعایا حکیمان
 کند است نه شدگان رعاشبان و حاکمان رعاشتری که از اکا
 فرمایند و شتری که بچراگاه دور نزود و قایمان و همرازان رزیزا و روز
 و راهبطا سوراخ یربوع رواد منظر خوب رویا آنچه در خواب دیده شود
 رواد سکنهای سخت و اوج جمع رواد است روادیا جمع روتیه است
 یعنی شتران ماده لاغر از بسیاری سفر کف بای شیر و بالفتح
 اسب خوش رو و بالکسر ممدوده سیراب شده گان رخا زنی که سرود
 او بنایت لاغر و در هم خوشیده باشد رجا آنچه با و نکرند او را